

Bruxelles, den 29.1.2014
COM(2014) 43 final

2014/0020 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

**om strukturelle foranstaltninger til forbedring af modstandsdygtigheden i
kreditinstitutter i EU**

(EØS-relevant tekst)

{SWD(2014) 30 final}

{SWD(2014) 31 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

Den Europæiske Union ("EU") og dens medlemsstater har siden starten af finanskrisen foretaget en gennemgribende revision af finansiel regulering og finansielt tilsyn.

På bankområdet har EU iværksat en række reformer med det formål at skabe et sikrere, sundere, mere gennemsigtigt og ansvarligt finansielt system til gavn for økonomien og samfundet som helhed. Banksektoren i EU er dog fortsat stor, både målt i absolutte tal (42,9 billioner EUR) og forholdsmæssigt (hen ved 350 procent af EU's BNP). Målt i aktiver svarer omfanget af de største banker i EU stort set til deres hjemlands BNP. Disse banker er fortsat for store til at krakke, for store til at redde og for komplekse til at afvikle.

I den forbindelse udsendte kommissær Michel Barnier i november 2011 en meddelelse om oprettelse af en højtstående ekspertgruppe ("HLEG"), som fik til opgave at vurdere, om der er behov for en reform af strukturen i EU's banksektor, og som havde direktøren for den finske nationalbank, Erkki Liikanen, som formand¹. Ifølge rapporten, som blev forelagt i oktober 2012, er det nødvendigt at omstrukturere banksektoren som supplement til de eksisterende reformer, og der opfordres til obligatorisk adskillelse af egenhandel fra andre forretningsaktiviteter, der er forbundet med høj risiko, i en særskilt juridisk enhed i bankkoncernen. For banker ville adskillelsen kun være obligatorisk, hvis de aktiviteter, der skal adskilles, tegner sig for en væsentlig del af bankernes forretninger². Den 3. juli 2013 vedtog Europa-Parlamentet ("EP") med et stort flertal en initiativbetænkning med titlen "Reform af banksektorens struktur i EU"³, hvori der gives udtryk for tilslutning til strukturreformforanstaltninger på EU-niveau med det formål at tackle problemer med banker, der er for store til at krakke ("Too-Big-To-Fail" - "TBTF")⁴.

Dette forslag udgør en central del af EU's svar på dilemmaet med banker, som er for store til at krakke. Det tager sigte på at forhindre de resterende risici i EU's banksystem, som ikke styres, i at manifestere sig. Det vil begrænse kunstig udvidelse af bankers balancer, navnlig af de aktiviteter, som er af rent spekulativ karakter, og på den måde mindske risikoen for, at skatteyderne må træde til for at redde nødlidende banker, og reducere omkostningerne ved en eventuel afvikling og dennes kompleksitet. Det er også et vigtigt supplement til direktivet om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber⁵.

Strukturreformer har ikke hidtil været en del af den internationale reformdagsorden, som G20-landene har vedtaget. Inden for en række jurisdiktioner rundt omkring i verden er der dog vedtaget eller fremsat forslag til foranstaltninger med henblik på at tackle de nævnte problemer. Inden for de senere år har en række medlemsstater taget initiativ til at gennemføre

¹ Nærmere oplysninger om gruppens mandat og en liste over dens medlemmer findes på http://ec.europa.eu/internal_market/bank/docs/high-level_expert_group/mandate_en.pdf.

² De øvrige henstillinger fra HLEG omfattede 2) eventuel adskillelse af yderligere aktiviteter afhængigt af genopretnings- og afviklingsplanen; 3) brug af bail-in som et afviklingsværktøj; 4) en revurdering af kapitalkrav vedrørende handelsaktiver og realkreditlån; og 5) foranstaltninger, som tager sigte på at udbygge styring og kontrol af banker med det formål at forbedre granskning af banker og markedsdisciplin.

³ Europa-Parlamentet (McCarthy 2013), Reform af banksektorens struktur i EU (2013/2021 (INI)).

⁴ For store til at krakke omfatter også for vigtig til at krakke, for indbyrdes afhængig til at krakke og for kompleks til at krakke. Jf. også Europa-Kommissionen (2013b).

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv xx/xxxx/EU om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 77/91/EØF og 82/891/EF, af direktiv 2001/27/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF og 2011/35/EF og af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT L [...] af [...], s. [...]).

reformer (Tyskland, Frankrig, Det Forenede Kongerige og Belgien). I USA har man for nylig vedtaget den såkaldte Volcker-regel, som forbyder banker at foretage egenhandel. Endvidere har internationale organisationer opfordret til en global debat om bankstrukturer og forretningsmodeller. I betragtning af de omsiggribende reforminitiativer i den forbindelse og for at forebygge overlappning og inkompatible foranstaltninger, som påvirker banker, der er aktive på internationalt plan, opfordrede G20-lederne på det seneste topmøde i Skt. Petersborg Rådet for Finansiell Stabilitet til at vurdere, hvilke virkninger en reform af strukturen i banksektoren vil få for konsekvens på tværs af grænser og den finansielle stabilitet i verden. I dette forslag tages der omhyggeligt hensyn til de nye internationale koordineringsbestrebelse, og det anerkendes, at det er nødvendigt at forebygge regelarbitrage.

Dette forslag ledsages af et hermed direkte forbundet forslag, som har til formål at tackle en anden kilde til finansiell afsmittning – dvs. indbyrdes afhængighed mellem markedsdeltagere, herunder systemisk vigtige banker, gennem uigennemsigtige handelsforbindelser i værdipapirfinansieringstransaktioner. Samtidig anerkendes det i grønbogen om skyggebanker, som Kommissionen forelagde den 19. marts 2012⁶, at en styrket banklovgivning kan medføre, at en væsentlig del af bankaktiviteterne flyttes fra det almindelige banksystem og over til "skyggebankerne" defineret som "det kreditformidlingsystem, der omfatter enheder og aktiviteter, der ikke er omfattet af det almindelige banksystem"⁷. Den 20. november 2012 vedtog Europa-Parlamentet en beslutning om skyggebanker⁸, hvor det understregede behovet for at sikre større gennemsigtighed i strukturen og aktiviteterne i finansieringsinstitutter samt bemærkede, at det er nødvendigt for tilsynsmyndighederne at have oplysninger om omfanget af skyggebankaktiviteter, f.eks. genkøbsaftaler og værdipapirlån. Den 4. september 2013 understregede Kommissionen i sin meddelelse om skyggebanker⁹, at øget gennemsigtighed i forbindelse med værdipapirfinansieringstransaktioner, f.eks. genkøbsaftaler og værdipapirlån, andre tilsvarende transaktioner og frempantsætning, er en forudsætning for at overvåge de risici, der er forbundet med indbyrdes afhængighed, overdreven gearing og procyklisk adfærd.

Resten af denne begrundelse er begrænset til en beskrivelse af dette forslag vedrørende kreditinstitutters strukturelle adskillelse.

2. RESULTAT AF HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

Interesserede parter er blevet hørt ved flere lejligheder. HLEG mødtes i forbindelse med varetagelsen af sine opgaver med en række interesserede parter og afholdt en offentlig høring med banker, erhvervs-kunder og detailkunder og deres sammenslutninger som målgruppe¹⁰. I

⁶ COM(2012) 102 final, http://ec.europa.eu/internal_market/bank/docs/shadow/green-paper_da.pdf.

⁷ Denne definition blev fastlagt i FSB's rapport af 27. oktober 2011 om styrkelse af tilsynet med og reguleringen af skyggebanksystemet, http://www.financialstabilityboard.org/publications/r_111027a.pdf.

⁸ P7_TA(2012)0427, <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&reference=P7-TA-2012-0427&language=DA>.

⁹ Kommissionens meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet om skyggebanker – Hvordan tackle nye kilder til risici i den finansielle sektor (COM(2013) 614 final).

¹⁰ Consultation by the HLEG on reforming the structure of the EU banking sector, maj/juni 2012. http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2012/banking_sector_en.htm. HLEG modtog 83 svar, hvoraf langt størstedelen var fra banker og andre finansielle institutter, efterfulgt af detailkunder og deres sammenslutninger og til sidst erhvervs-kunder.

oktober 2012 afholdt Kommissionen også en offentlig høring af interesserede parter¹¹. Spørgsmålet om en reform af banksektorens struktur og om behovet for en samlet indsats på EU-niveau er også blevet drøftet med medlemsstaterne.

I forbindelse med udarbejdelsen af konsekvensanalysen afholdt Kommissionen i foråret 2013 yderligere en offentlig høring af interesserede parter, hvor den opfordrede banker til at analysere konsekvenserne af forskellige former for strukturreformer¹². De 500 høringssvar viste tydeligt, at der er tale om en opdeling i banker på den ene side og forbrugere og finansielle institutter, som ikke er banker, på den anden. Førstnævnte var i overvældende grad imod strukturel adskillelse; sidstnævnte hovedsagelig for. De øvrige kategoriers synspunkter var mere afbalancerede.

Der blev i marts 2013 nedsat en tværtjenstlig styregruppe om en reform af strukturen i banksektoren med repræsentanter for GD COMP, ECFIN, EMPL, ENTR, JUST, MARKT, SG, SJ og TAXUD og JRC. Denne tværtjenstlige styregruppe mødtes i marts, april og september 2013 og støttede arbejdet med konsekvensanalysen.

Udkastet til konsekvensanalyse blev forelagt Kommissionens konsekvensanalyseudvalg den 19. september 2013 og drøftet med udvalget den 16. oktober 2013. Konsekvensanalyseudvalget fremsatte forbedringsforslag den 18. oktober 2013. Det anbefalede navnlig at: i) forbedre problemformuleringen og referencescenariet, ii) forbedre beskrivelsen og gennemgangen af reformmulighederne, iii) forbedre konsekvensanalysen af de udvalgte reformmuligheder og på en bedre måde påvise, hvor effektive de er, iv) forbedre beskrivelsen af interesserede parters synspunkter og v) tilføje et glossar. Den 18. december 2013 forelagde Kommissionens tjenestegrene en revideret konsekvensanalyse sammen med et særskilt dokument, hvor de forklarede konsekvensanalyseudvalget, hvordan dets anbefalinger var blevet indarbejdet. Derefter afgav konsekvensanalyseudvalget den 15. januar 2014 en positiv udtalelse, men anbefalede yderligere forbedringer, navnlig en mere omfattende analyse af de foreslåede foranstaltningers berettigelse, alternative reformmuligheder, konsekvenser og interesserede parters synspunkter med hensyn til de gennemsigthedsforanstaltninger, som først var blevet indarbejdet, da den endelige udgave af konsekvensanalysen blev forelagt. Konsekvensanalyseudvalget anbefalede også en yderligere forbedring af beskrivelsen af de strukturelle reformmuligheder og analysen af de udvalgte reformmuligheders konsekvenser og effektivitet. Analysen af gennemsigthedsforanstaltningerne er udvidet betydeligt i den endelige udgave af konsekvensanalysen, og der er arbejdet videre med de to andre anbefalinger fra konsekvensanalyseudvalget.

For så vidt angår de samlede omkostninger og fordele ved dette forslag er der i forbindelse med konsekvensanalysen anvendt kvalitative analyser og kvantitative modeller. I konsekvensanalysen konkluderes det, at de implicite subsidier er betydelige, men de afhænger af bankens størrelse og det omfang, hvori banken står i et indbyrdes afhængighedsforhold til andre. I dette forslag tages der behørigt højde for de fordele, der er forbundet med mangfoldigheden af bankmodeller i Europa, og det tilstræbes at sikre, at den

¹¹ Consultation on the recommendations of the HLEG the structure of the EU banking sector, http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2012/hleg-banking_en.htm. Næsten halvdelen af de 89 modtagne svar var fra banksektoren.

¹² "Consultation by the Commission on the Structural Reform of the Banking Sector," http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2013/banking-structural-reform/index_en.htm. Kommissionens tjenestegrene modtog mere end 500 svar. De kom fra banker og andre finansielle institutter, erhvervs kunder, investorer, offentlige myndigheder og forbrugersammenslutninger samt privatpersoner - med 439 svar fra privatpersoner og 11 fra forbrugerorganisationer.

hårfine balance mellem forebyggelse af systemiske risici og finansiering af bæredygtig økonomisk vækst bevares.

3. JURIDISKE ASPEKTER AF FORSLAGET

3.1. Retsgrundlag og nærhedsprincippet

Retsgrundlaget for denne forordning er artikel 114, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde ("TEUF"), i henhold til hvilken der kan vedtages foranstaltninger med henblik på indbyrdes tilnærmelse af nationale bestemmelser, der vedrører det indre markeds oprettelse og funktion.

Fælles bestemmelser om bankers strukturer vil forbedre den finansielle stabilitet i EU, sikre en bedre integration af de finansielle markeder, lette velordnet afvikling og genopretning af koncerner, forbedre grænseoverskridende levering af tjenesteydelser og etablering i andre medlemsstater, begrænse konkurrenceforvridninger og forebygge regelarbitrage.

Nogle medlemsstater har fremsat forslag om eller vedtaget strukturreformforanstaltninger for deres nationale banksystemer. Inkonsekvent national lovgivning, som ikke forfølger de samme politiske mål på en måde, som er i overensstemmelse med og svarer til de mekanismer, som tilsigtes med denne forordning, øger risikoen for, at kapitalbevægelser og investeringsbeslutninger fordrejes. Uden et EU-tiltag vil bankerne blive tvunget til at tilpasse deres strukturer og drift i forhold til nationale grænser, hvorved de vil gøre strukturen og driften endnu mere kompleks og øge opsplittningen.

Inkonsekvent national lovgivning vil også underminere bestræbelserne for at opnå et fælles regelsæt, som finder anvendelse i hele det indre marked, og for at skabe en effektiv bankunion, for en sådan lovgivning vil medføre, at den fælles tilsynsmekanisme ("Single Supervisory Mechanism" - "SSM")¹³ og en fremtidig fælles afviklingsmekanisme ("Single Resolution Mechanism" - "SRM")¹⁴ bliver mindre effektive. Inkonsekvent lovgivning gør det også vanskeligere og mere bekosteligt at forvalte grænseoverskridende institutter.

Harmonisering på EU-niveau, som omhandlet i denne forordning, kan sikre, at bankkoncerner i EU, hvoraf mange driver forretning i flere medlemsstater, underlægges fælles reguleringskrav til strukturer, og kan dermed sikre lige vilkår, mindske reglernes kompleksitet, forhindre unødvendige overholdelsesomkostninger i forbindelse med aktiviteter på tværs af grænser, fremme yderligere integration på EU-markedet og bidrage til at fjerne mulighederne for regelarbitrage.

I overensstemmelse med målene om at bidrage til et velfungerende indre marked kan en medlemsstat, som tidligere har indført lovgivning, der forbyder kreditinstitutter at modtage indskud fra privatpersoner og SMV'er at indgå i handler med investeringer som hovedforpligtet og være i besiddelse af handelsaktiver, anmode Kommissionen om dispensation fra bestemmelserne i kapitel III ("adskillelse af visse handelsaktiviteter") for et kreditinstitut, som er underlagt national lovgivning, der er i overensstemmelse med bestemmelserne i nævnte kapitel. På den måde kan medlemsstater, som har vist sig allerede at have truffet "superækvivalente" foranstaltninger, undgå bekostelig tilpasning af eksisterende effektive bestemmelser til disse bestemmelser. For at sikre, at virkningerne af national lovgivning ikke bringer formålet med det indre marked eller et velfungerende indre marked i fare, skal målene for den nationale lovgivning svare til målene for dette forslag; og de

¹³ Indført ved Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 af 15. oktober 2013 om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter (EUT L 287 af 29.10.2013, s. 63).

¹⁴ Indført ved [SRM].

ationale juridiske samt tilsyns- og håndhævelsesmæssige foranstaltninger skal sikre, at kreditinstituttet opfylder bindende juridiske krav, som er i overensstemmelse med dette forslag.

I dette forslag tages der behørig højde for den hurtige udvikling på de finansielle markeder og finansiell innovation samt udviklingen i EU's regulerings- og tilsynsrammer. For at sikre et effektivt og konsekvent tilsyn og udbygning af det fælles regelsæt for banker skal Den Europæiske Banktilsynsmyndighed ("European Banking Authority" - "EBA") i henhold til dette forslag spille en vigtig rolle. De kompetente myndigheder hører EBA, inden de træffer visse afgørelser som omhandlet i dette forslag, og EBA udarbejder forslag til reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder og aflægger rapport til Kommissionen. Det er særlig vigtigt i situationer som beskrevet i artikel 9, 10, 13 og 21.

3.2. Proportionalitet

I medfør af proportionalitetsprincippet i artikel 5 i TEU må indholdet og formen af EU's handling ikke gå videre, end hvad der er nødvendigt for at nå målene i traktaterne.

Med forslaget til forordning forbydes det store EU-kreditinstitutter og bankkoncerner at foretage egenhandel og visse tilknyttede aktiviteter.

Ejerskabsadskillelse kan blive det mest effektive strukturreformsredskab i forhold til at nå de specifikke mål, der går ud på at lette afvikling og begrænse moralsk hasard, interessekonflikter og fejlallokering af kapital og ressourcer. De største fordele, der kunne komme på tale ved et forbud mod egenhandelsaktiviteter, ville være en begrænsning af risici, kompleksitet, indbyrdes afhængighed og interessekonflikter. Da det er vanskeligt at skelne mellem egenhandel og andre lignende handelsaktiviteter, navnlig "market making", defineres de aktiviteter, der er omfattet af forbuddet, dog snævert for at tage højde for foranstaltningens proportionalitet. Det er berettiget at udelukke mindre banker fra forbuddets anvendelsesområde, for et sådant forbud kunne få urimelige konsekvenser for de pågældende banker, hvis de blev nødsaget til at afhænde dele af deres portefølje.

Forslaget til forordning indeholder også et krav om, at den kompetente myndighed skal foretage en systematisk vurdering af visse andre aktiviteter – dvs. "market making", investering i/organisering af securitiseringer og handel med visse derivater. Disse aktiviteter er identificeret som dem, der er forbundet med den største risiko for egenhandel i strid med forbuddet, og som kunne indebære risici for stabiliteten i kernekreditinstituttet og Unionens finansielle system. Den kompetente myndighed tillægges beføjelse til at fremsætte krav om adskillelse. Denne beføjelse til at fremsætte krav om adskillelse tillægges ikke som en generel foranstaltning; den kompetente myndighed får i stedet mulighed for bedømme situationen ved hjælp af en række harmoniserede parametre. Den kompetente myndighed er kun under visse omstændigheder, når risici overstiger tærskler, som skal defineres ved brug af harmoniserede parametre, forpligtet til at håndhæve adskillelse. Denne tilgang anses for at være rimelig, for der fremsættes kun krav om adskillelse under visse omstændigheder og efter en grundig analyse af sådanne aktiviteter konsekvenser for kernekreditinstituttets risikoprofil og adfærd.

Forslaget til forordning tager sigte på store kreditinstitutter og bankkoncerner. Da hovedformålet med forslaget er at tackle resterende systemiske risici i Unionens finansielle system, ville det være urimeligt at udvide foranstaltningerne i forslaget til alle kreditinstitutter, hvilket kunne medføre uberettigede omkostninger, navnlig for mindre kreditinstitutter.

Kreditinstitutter, som ikke overstiger tærsklerne i forslaget til forordning, er ikke omfattet af de påtænkte strukturforanstaltninger. Det er ensbetydende med, at medlemsstaterne eller de

kompetente myndigheder kan beslutte at træffe lignende foranstaltninger også i forhold til mindre kreditinstitutter.

I dette forslag til forordning overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, som er nedfældet i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, navnlig retten til beskyttelse af personoplysninger, frihed til at drive egen virksomhed samt adgang til effektive retsmidler og til en upartisk domstol, og forordningen skal gennemføres i overensstemmelse med disse rettigheder og principper.

3.3. Nærmere redegørelse for forslaget

I dette afsnit beskrives denne forordnings vigtigste bestanddele i hovedtræk.

3.3.1. Formålene med og genstanden for strukturel adskillelse

Dette forslag til forordning har til formål at øge den finansielle stabilitet i EU ved hjælp af en reform af strukturerne i store banker og således at supplere de reformer af den finansielle lovgivning, der allerede er gennemført på EU-niveau. I artikel 1 beskrives de mål og målsætninger, der ligger til grund for reformen.

I artikel 2 beskrives genstanden, som er at indføre bestemmelser om strukturelle ændringer i banker, der er for store til at krakke, dvs. et forbud mod egenhandel og en bestemmelse om eventuel adskillelse af visse handelsaktiviteter.

3.3.2. Anvendelsesområde

Dette forslag til forordning finder i henhold til artikel 3 anvendelse på banker, som opfylder visse kriterier og overskrider visse tærskler:

- 1) Kravene finder anvendelse på europæiske banker, som er identificeret som systemisk vigtige globalt set.
- 2) Kravene finder anvendelse på banker, som overskrider følgende tærskler i tre på hinanden følgende år: a) bankens samlede aktiver overstiger 30 mia. EUR¹⁵ og b) bankens samlede handelsaktiver og -forpligtelser overstiger 70 mia. EUR eller 10 % af deres samlede aktiver.

Artikel 22 og 23 indeholder en nærmere beskrivelse af, hvordan "handelsaktiviteter" (med henblik på kompetente myndigheders undersøgelser, der kan føre til adskillelse fra kreditinstituttet) bør beregnes. Reformen af strukturen i banksektoren fokuserer på bankaktiviteter, og derfor gælder det ifølge artikel 23, stk. 2, for finansielle konglomerater, at forsikringssselskabers og ikke-finansielle virksomheders aktiviteter ikke må medtages i beregningen.

Forslaget til forordning finder anvendelse på kreditinstitutter i EU og deres modervirksomheder i EU samt på deres datterselskaber og filialer, herunder i tredjelande. Bestemmelserne finder også anvendelse på filialer og dattervirksomheder i EU af banker etableret i tredjelande. Et så bredt geografisk anvendelsesområde er en forudsætning for at kunne sikre lige vilkår og undgå, at aktiviteter overføres til tredjelande for at omgå disse krav. Udenlandske dattervirksomheder af banker i EU og filialer i EU af udenlandske banker kan dog fritages, hvis de er omfattet af ækvivalente bestemmelser om adskillelse (artikel 4 og 27). Artikel 4, stk. 2, omhandler en anden potentiel undtagelse: tilsynsmyndighederne tillægges beføjelse til at fritage udenlandske dattervirksomheder af koncerner med en selvstændig, geografisk decentral struktur, som anvender en "Multiple Point of Entry"-afviklingsordning, fra adskillelse.

¹⁵ Det svarer til den tærskel for "signifikante institutter", der anvendes i forordning (EU) nr. 1024/2013.

Hvis kravet om adskillelse finder anvendelse på hele den globale koncern, uanset geografisk beliggenhed, fjernes bankernes mulighed for at omgå adskillelse ved at placere bestemte aktiviteter uden for Unionen. Endvidere begrænses tredjelandsjurisdiktioners eventuelle betænkeligheder ved at supplere den brede geografiske dækning med en ækvivalensordning for tredjelande. Desuden sikrer kravet til udenlandske banker om at adskille deres aktiviteter i EU lige vilkår i det indre marked, og det begrænser dermed risikoen for urimelig konkurrence.

3.3.3. *Forbud mod egenhandel (kapitel II)*

I henhold til artikel 6, stk. 1, i forslaget til forordning må et kreditinstitut og enheder inden for samme koncern ikke foretage egenhandel med finansielle instrumenter og råvarer. Selv om der kun foreligger få ensartede data på EU-plan om specifikke bankaktiviteter, tyder foreliggende dokumentation dog på, at egenhandel tegner sig for en begrænset del af bankernes balancer.¹⁶ Af samme dokumentation fremgår det dog også tydeligt, at egenhandel var af stor betydning før krisen, og at der uden reguleringsindgreb ikke er nogen garanti for, at egenhandel ikke øges igen i fremtiden.

Det er vanskeligt at definere egenhandel og at skelne mellem egenhandel og "market making". I henhold til artikel 5, stk. 4, som indeholder en svæver definition af egenhandel, er aktiviteter i afdelinger eller enheder eller hos individuelle handlere, som har specialiseret sig i at tage positioner med det formål at skabe fortjeneste for egen regning, uden forbindelse til kundeaktivitet eller afdækning af enhedens risici, forbudt.

Ifølge artikel 6, stk. 2, gælder forbuddet ikke for kreditinstitutter, som er omfattet af forslaget til forordning i henhold til artikel 3 og 4, og som anvender særlige strukturer til køb og salg af pengemarkedsinstrumenter med henblik på likviditetsforvaltning. Handel med statsobligationer fra Unionen er for at forhindre eventuelle negative konsekvenser i disse afgørende markeder også undtaget fra forbuddet (artikel 6, stk. 2, litra a)). Denne undtagelse svarer til undtagelsen for handel med statsobligationer i forbindelse med vurderingen af aktiviteter (artikel 8, stk. 2).

Selv om forbuddet mod egenhandel i princippet kunne udvides til at omfatte alle banker, foreslås det kun at anvende forbuddet på banker som omhandlet i artikel 3. For at forhindre bankerne i at omgå forbuddet ved f.eks. at eje eller investere i hedgefonde hedder det i artikel 6, stk. 1, litra b), at banker, som er omfattet af forbuddet mod egenhandel, også har forbud mod at investere i eller være i besiddelse af andele i hedgefonde (eller certifikater/derivater knyttet hertil), eller enheder, som foretager egenhandel eller fungerer som organiserende institut for hedgefonde. Ikke-gearede eller lukkede fonde – hovedsagelig private equity-fonde, venturekapitalfonde og sociale iværksætterfonde – er i betragtning af deres bidrag til finansieringen af realøkonomien (artikel 6, stk. 3) undtaget fra forbuddet. Kreditinstitutter, som er omfattet af disse forbud, vil fortsat kunne yde bank- og deponeringstjenester til hedgefonde.

3.3.4. *Eventuel adskillelse af visse handelsaktiviteter (kapitel III)*

Banker foretager en række andre handels- og investeringsaktiviteter, herunder "market making", udlån til venturekapitalfonde og private equity-fonde, investering i og organisering af risikobetonet securitisering, salg af og handel med derivater etc. Bankkoncerner vil afhængigt af den kompetente myndigheds skøn fortsat kunne foretage disse andre aktiviteter; den kompetente myndighed er forpligtet til at undersøge handelsaktiviteterne og tillægges beføjelse (og er under visse omstændigheder forpligtet) til at adskille et udsnit af aktiviteterne ("market making", risikobetonet securitisering, komplekse derivater), hvis visse parametre

¹⁶ Jf. bilag 6 i konsekvensanalysen.

overskrides. Dette tiltag sigter mod at forhindre, at banker omgår forbuddet i artikel 6 ved at foretage skjulte egenhandelsaktiviteter, og at ikke-forbudte handelsaktiviteter bliver for omfattende eller højtgearede. Det grundlæggende princip i forslaget til forordning er, at "enheder, som tager imod indskud", i bankkoncerner kun kan foretage disse aktiviteter, så længe den kompetente myndighed ikke har besluttet, at aktiviteterne skal foretages i en særskilt "handelsenhed".

3.3.4.1. Omfanget af de aktiviteter, som er omfattet af bestemmelsen om adskillelse

I artikel 8 defineres handelsaktiviteter bredt, idet det anføres, at handelsaktiviteter er andre aktiviteter end f.eks. modtagelse af indskud, som er omfattet af indskudsgaranti, udlån, detailbetalingstjenester og en række andre aktiviteter. Endvidere er statsobligationer fra Unionen ved artikel 8, stk. 2, undtaget fra forpligtelsen til undersøge og beføjelsen til at adskille. En sådan fritagelse er i overensstemmelse med risikovægtede værdier på nul, som er almindelig praksis i forordningen og direktivet om kapitalkrav¹⁷ ("CRR"/"CRDIV"). I artikel 8, stk. 3, hedder det dog, at Kommissionen ved delegerede retsakter kan udvide fritagelsen til at omfatte statsobligationer fra tredjelande, hvis de opfylder visse betingelser.

3.3.4.2. Pligt til at undersøge aktiviteter

Ved forslaget til forordning forpligtes de kompetente myndigheder til at undersøge handelsaktiviteter i banker, som overskrider tærsklerne, herunder tre aktiviteter, som enten ligger meget tæt op ad egenhandel og derfor kan være forbundet med skjult egenhandel ("market making"), eller som har spillet en afgørende rolle under finanskrisen (f.eks. investering i eller organisering af risikobetonet securitisering og handel med andre derivater end dem, der udtrykkeligt er tilladt med henblik på forsigtighedsbaseret risikostyring). De kompetente myndigheder vurderer disse aktiviteter i lyset af visse parametre, som justeres ved brug af tilsynsrelaterede data. Parametrene viser relativ størrelse, gearing, kompleksitet, rentabilitet, tilknyttede markedsrisici samt indbyrdes afhængighed (artikel 9, stk. 2). For at sikre, at disse parametre måles og anvendes konsekvent, tillægges EBA ved artikel 9, stk. 4, bemyndigelse til at udarbejde en bindende gennemførelsesmæssig teknisk standard, som skal vedtages af Kommissionen.

3.3.4.3. Beføjelse til at adskille

I henhold til artikel 10, stk. 1, skal de kompetente myndigheder fremsætte krav om adskillelse, hvis bankers handelsaktiviteter ("market making", investering i og organisering af risikobetonet securitisering og handel med visse derivater) og de tilknyttede risici viser sig at overskride visse tærskler og opfylde visse betingelser i tilknytning til parametrene. Hvis banken over for den kompetente myndighed godtgør, at disse aktiviteter i betragtning af målene for forslaget til forordning ikke bringer den finansielle stabilitet i Unionen i fare, kan den kompetente myndighed træffe afgørelse om ikke at fremsætte krav om adskillelse.

I henhold til artikel 10, stk. 2, kan en kompetent myndighed fremsætte krav om udskillelse af en bestemt handelsaktivitet, hvis den i betragtning af målene for forslaget til forordning anser den pågældende aktivitet for at udgøre en trussel mod bankens eller Unionens finansielle stabilitet.

¹⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1). Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

Den kompetente myndighed bør høre EBA, før den træffer de i artikel 10 omhandlede afgørelser, og bør underrette EBA om den endelige afgørelse.

Ved artikel 10, stk. 5, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage en delegeret retsakt med det formål for hvert enkelt parameter at præcisere den grænse, som ikke må overskrides, samt de betingelser, der skal være opfyldt, herunder det antal parametre, der skal overskrides, for at bestemmelserne om adskillelse finder anvendelse. Endvidere tillægges Kommissionen beføjelse til at præcisere, hvilken type securitisering der i henhold til en række kriterier ikke anses for at udgøre en trussel mod den finansielle stabilitet, og som et kernekreditinstitut derfor kan foretage.

3.3.4.4. Forvaltning af bankers egne risici ("likviditetsstyring")

I henhold til artikel 11, stk. 1, må indskudsbanker i tilfælde af yderligere adskillelse fortsat forvalte egne risici. Da likviditetsstyring kan give anledning til egenhandel og indebærer indtagning af visse spekulative positioner, bør dette være forbundet med visse beskyttelsesforanstaltninger.

3.3.4.5. Ydelse af risikostyringstjenester til kunder

I henhold til artikel 12 kan kernekreditinstitutter fortsat sælge visse risikostyringsprodukter (dvs. derivater) til ikke-finansielle kunder, som ikke er banker. Salg af derivater til kunder eksponerer dog banker mod yderligere risici, som navnlig kan gøre bankernes afvikling mere kompleks, og derfor er salg af derivater i forskelligt omfang omfattet af beskyttelses- og kontrolforanstaltninger. Det hedder med henblik på at tackle disse risici, at kernekreditinstituttet må sælge rente-, valuta-, kredit-, emissionskvote- og råvarederivater, som er omfattet af central modpartsclearing, til ikke-finansielle kunder, forsikringsselskaber og arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser, men udelukkende med henblik på afdækning af rente-, valuta- og kreditrisici samt råvarerisici og emissionskvoterisici og begrænset af lofter over de deraf følgende positionsrisici. Anerkendelse af visse derivater tilskynder bankerne til at standardisere de pågældende derivater yderligere og er således på linje med de politiske mål for forordningen om en europæisk markedsinfrastruktur¹⁸.

3.3.4.6. Bestemmelser om adskillelse af handelsaktiviteter

Hvis de kompetente myndigheder fremsætter krav om adskillelse af handelsaktiviteter, og aktiviteterne forbliver i bankkoncernen, så skal disse aktiviteter overføres til en særskilt retlig enhed (en "handlenshed"). Den pågældende enheds retlige, økonomiske samt styrings- og driftsmæssige forbindelser med resten af koncernen skal begrænses for at sikre effektiv adskillelse. I tilfælde af adskillelse skal koncernen i henhold til artikel 13, stk. 3, opdeles i ensartede funktionelle delkoncerner, som består af kernekreditinstitutter på den ene side og handlensheder på den anden. Artikel 13, stk. 5-13, i forslaget til forordning omhandler de betingelser, som finder anvendelse for at sikre en skarp adskillelse i retlig, økonomisk samt styrings- og driftsmæssig henseende. Efter adskillelsen bør de tilsynskrav, der er omhandlet i de pågældende artikler, finde anvendelse på individuel eller delkonsolideret basis i forhold til de respektive delkoncerner.

Endvidere omhandler artikel 13, stk. 11, dispensation fra CRR for visse krav for at sikre, at tilsynskravene (kapitalgrundlag, likviditet og indberetning) finder anvendelse på delkonsolideret basis i forhold til de respektive delkoncerner. Koncerner klassificeret som gensidige selskaber, andelsselskaber, sparekasser eller lignende foretager risikobetonede handelsaktiviteter og er derfor omfattet af kravene i dette forslag. Disse institutter har dog en

¹⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 (EUT L 201 af 27.7.2012, s. 1).

meget specifik ejerstruktur og økonomisk struktur og spiller en vigtig rolle i forbindelse med finansiering af den lokale og regionale økonomi. Nogle af bestemmelserne vedrørende adskillelse kunne, hvis de anvendes, kræve vidtrækkende ændringer af sådanne enheders organisationsstruktur. Hvis disse enheder skulle ændre deres selskabsidentitet fuldstændigt, kunne tiltaget komme til at stå i et urimeligt forhold til fordelene. Den kompetente myndighed kan derfor træffe afgørelse om at tillade kernekreditinstitutter, som opfylder de i artikel 49, stk. 3, litra a) eller b), i forordning (EU) nr. 575/2013 omhandlede krav, at have kapitalinstrumenter eller stemmeret i en handelsenhed, hvis den kompetente myndighed er af den opfattelse, at besiddelse af sådanne kapitalinstrumenter eller stemmerettigheder er en forudsætning for, at koncernen kan fungere, og at kernekreditinstituttet har truffet tilstrækkelige foranstaltninger til at afbøde de relevante risici korrekt.

Restriktioner på store eksponeringer er også et grundlæggende træk ved økonomisk adskillelse af kernekreditinstitut og handelsenhed. Artikel 14-17 indeholder derfor bestemmelser herom. Disse bestemmelser henviser til grænser for både koncerninterne og koncerneksterne, individuelle og aggregerede store eksponeringer.

3.3.4.7. Adskillelsesplan

Relevante banker er forpligtet til forud for den faktiske adskillelse af handelsaktiviteter at indgive en "adskillelsesplan" til de kompetente myndigheder. I henhold til artikel 18 bør denne plan godkendes af den kompetente myndighed, som har mulighed for i givet fald at fremsætte krav om ændringer af planen eller for i mangel af tiltag fra den relevante banks side at udarbejde sin egen plan for adskillelse.

3.3.4.8. Samarbejde mellem kompetente myndigheder og afviklingsmyndigheder

I henhold til direktivet om et regelsæt for genopretning og afvikling kan afviklingsmyndigheder, hvis de finder, at det er nødvendigt at tackle hindringer for effektiv afvikling, som led i afviklingsplanlægningen kræve, at banker foretager strukturelle ændringer (f.eks. af den retlige og organisatoriske struktur). Selv om forslaget til forordning omhandler en bredere vifte af målsætninger end blot afvikling, er det nødvendigt at sikre, at de respektive myndigheder kommunikerer med hinanden. I artikel 19 hedder det derfor, at hvis en kompetent myndighed træffer afgørelse om at kræve adskillelse, skal den underrette afviklingsmyndighederne (artikel 19, stk. 1) og tage hensyn til igangværende eller forudgående vurderinger af afviklingsmulighederne foretaget af relevante afviklingsmyndigheder i henhold til artikel 13 og 13a i direktivet om et regelsæt for genopretning og afvikling. Når afviklingsmyndigheden vurderer mulighederne for afvikling af et institut, skal den ligeledes tage hensyn til de kompetente myndigheders underretning om en afgørelse vedrørende adskillelse.

3.3.4.9. Forbudte aktiviteter

I henhold til artikel 20 må handelsenheder ikke foretage visse aktiviteter. Det drejer sig om modtagelse af indskud, som er omfattet af indskudsgarantiordninger, og ydelse af detailbetalingstjenester som defineret i direktivet om betalingstjenester¹⁹.

3.3.4.10. Dispensation

Forslaget til forordning indeholder ensartede bestemmelser om målene for reformen af bankstrukturerne i det indre marked og om redskaberne; i artikel 21 gives der mulighed for dispensation fra kravene i kapitel III for kreditinstitutter, som er omfattet af national lovgivning, der har samme virkning som bestemmelserne i forslagets kapitel III.

¹⁹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13. november 2007 om betalingstjenester i det indre marked (EUT L 319 af 5.12.2007, s. 1).

Kommissionen giver dispensation efter anmodning fra den pågældende medlemsstat, når medlemsstaten har indhentet en positiv udtalelse fra den kompetente myndighed, som er ansvarlig for at føre tilsyn med de banker, som der anmodes om dispensation for. Betingelsen for at opnå dispensation er, at den primære nationale lovgivning er vedtaget inden den 29. januar 2014 og opfylder de i artikel 21, stk. 1, opstillede kriterier. Det er ensbetydende med, at målet med den nationale lovgivning, anvendelsesområdet og bestemmelserne om retlig, økonomisk og styringsmæssig adskillelse af den enhed, som modtager indskud, skal svare til bestemmelserne i forslaget til forordning.

3.3.5. Compliance: enheder og kompetente myndigheder (kapitel V)

De fleste banker, som er omfattet af artikel 3, driver forretning i flere lande, både ved hjælp af filialer og dattervirksomheder. De er underlagt tilsyn fra flere forskellige myndigheders side, både i hjemlandet (modervirksomhed, dattervirksomheder i forskellige medlemsstater) og værtslandet (filialer). For at sikre effektiv gennemførelse af strukturreformen på koncernniveau træffer den ledende tilsynsmyndighed med ansvar for den konsoliderede koncern i henhold til artikel 26 den endelige afgørelse om strukturel adskillelse. Det er den tilgang, der er valgt i forbindelse med nogle af de nationale reformforslag. Den ledende tilsynsmyndighed bør, før den træffer afgørelser, høre hjemlandets tilsynsmyndighed for signifikante dattervirksomheder i koncerner.

3.3.6. Forholdet til tredjelande (kapitel VI)

Artikel 27 omhandler vedtagelse af delegerede retsakter med henblik på at anerkende tredjelandes strukturreformer som ækvivalente, forudsat at de opfylder visse betingelser.

3.3.7. Administrative sanktioner og foranstaltninger (kapitel VII)

Kapitel VII afspejler de aktuelle horisontale politikker for sanktioner og foranstaltninger inden for sektoren for finansielle tjenesteydelser. Der defineres en fælles tilgang til de vigtigste overtrædelser af forslaget til forordning og fastlægges administrative sanktioner og administrative foranstaltninger, som de kompetente myndigheder bør tillægges beføjelse til at anvende i tilfælde af de vigtigste overtrædelser.

3.3.8. Rapportering og revision (kapitel VIII)

Denne forordning vil udgøre det første sæt regler om strukturel adskillelse for banker på EU-plan. Det er derfor vigtigt at evaluere, om de ovenfor beskrevne foranstaltninger har været et effektivt middel til at nå målet for strukturreformen. Derfor opregnes der i det sidste kapitel en række områder, hvor Kommissionen vil tage rammerne op til en generel og mere detaljeret revision (artikel 34). Ved revisionen vil der f.eks. blive fokuseret på anvendelsen af tærskler, anvendelsen af det i artikel 6 omhandlede forbud og dets effektivitet, omfanget af de aktiviteter, som skal undersøges, og parametrenes egnethed og anvendelse.

3.3.9. Tidsplan

Herefter følger de vigtigste datoer for vedtagelse og gennemførelse af de centrale bestemmelser i dette forslag; datoerne forudsætter, at EP og Rådet vedtager den endelige udgave af forordningen senest i juni 2015:

- Kommissionen vedtager de nødvendige delegerede retsakter til gennemførelse af de centrale bestemmelser senest den 1. januar 2016
- oversigten over de omfattede banker og banker med dispensation offentliggøres den 1. juli 2016 og derefter på årsbasis
- forbuddet mod egenhandel træder i kraft den 1. januar 2017

- bestemmelserne om adskillelse af handelsaktiviteter fra kreditinstitutter træder i kraft den 1. juli 2018.

4. BUDGETMÆSSIGE VIRKNINGER:

Der gøres rede for dette forslags finansielle og budgetmæssige virkninger i vedlagte finansieringsoversigt.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING**om strukturelle foranstaltninger til forbedring af modstandsdygtigheden i kreditinstitutter i EU**

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
 under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,
 under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
 efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
 under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg²⁰, under
 henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank²¹,
 efter høring af Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse²²,
 efter den almindelige lovgivningsprocedure, og
 ud fra følgende betragtninger:

- (1) Unionens finansielle system omfatter mere end 8 000 banker af forskellig størrelse og med forskellige selskabsstrukturer og forretningsmodeller, hvoraf nogle udgør store bankkoncerner, som foretager en altomfattende række aktiviteter. Disse koncerner omfatter et komplekst netværk af retlige enheder og koncerninterne forbindelser. De er tæt knyttet til hinanden gennem interbanklåntagning og -långivning og gennem derivatmarkeder. Eventuelle krak blandt disse store banker kan få yderst vidtrækkende og betydelige konsekvenser.
- (2) Finanskrisen har vist, at bankerne i Unionen er indbyrdes afhængige og derfor udgør en risiko for det finansielle system. Som følge heraf har afvikling indtil dato været en udfordring, som omfattede hele bankkoncernen i modsætning til kun de ikke-levedygtige dele, og har i høj grad været afhængig af offentlig støtte.
- (3) Unionen og dens medlemsstater har siden starten af finanskrisen foretaget en gennemgribende revision af bankregulering og -tilsyn og har i den forbindelse taget de første skridt i retning af en bankunion. Det har i betragtning af finanskrisens omfang og behovet for at sikre, at alle banker kan afvikles, været nødvendigt at vurdere, om der er behov for flere foranstaltninger for at begrænse sandsynligheden for og konsekvenserne af krak blandt de største og mest komplekse banker. En højtstående ekspertgruppe ("HLEG") under forsæde af Erkki Liikanen fik i opdrag at løse denne opgave. HLEG anbefalede obligatorisk adskillelse af egenhandel fra andre

²⁰ EUT C af , s. .

²¹ EUT C [...] af [...], s. [...].

²² EUT C [...] af [...], s. [...].

handelsaktiviteter, som er forbundet med høj risiko, i en særskilt juridisk enhed inden for bankkoncernen for de største og mest komplekse banker.

- (4) Dagsordenen for den igangværende reform af regelsættet for banker vil gøre både de enkelte banker og banksektoren som helhed væsentligt mere modstandsdygtig. Et begrænset udsnit af de største og mest komplekse bankkoncerner i Unionen vil dog fortsat være for store til at krakke, for store til at redde og for komplekse til at lede, føre tilsyn med og afvikle. Strukturreformer er derfor et vigtigt supplement til andre reguleringsmæssige initiativer og foranstaltninger og ville give adgang til mere direkte at tackle koncernintern kompleksitet, koncerninterne subsidier og tilskyndelser til overdreven risikotagning. En række medlemsstater har truffet eller overvejer at træffe foranstaltninger til at gennemføre strukturreformer inden for deres respektive banksystemer.
- (5) Den 3. juli 2013 opfordrede Europa-Parlamentet Kommissionen til at sikre en principbaseret tilgang til reform af strukturerne i banksektoren i EU.
- (6) Retsgrundlaget for denne forordning er artikel 114, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde ("TEUF"), i henhold til hvilken der kan vedtages foranstaltninger med henblik på indbyrdes tilnærmelse af nationale bestemmelser, der vedrører det indre markeds oprettelse og funktion.
- (7) Inkonsekvent national lovgivning, som ikke forfølger de samme politiske mål på en måde, som er i overensstemmelse med og svarer til de mekanismer, som tilsigtes med denne forordning, øger risikoen for, at markedsdeltageres beslutninger om kapitalbevægelser påvirkes negativt, idet forskellige og inkonsekvente bestemmelser og praksisser kan øge driftsomkostningerne betydeligt for kreditinstitutter, som driver forretning på tværs af grænser, og dermed føre til en mindre effektiv allokering af ressourcer og kapital i forhold til i en situation, hvor kapitalbevægelser er omfattet af ensartede og konsekvente bestemmelser. Af samme grund påvirker forskellige og inkonsekvente bestemmelser også markedsdeltagere negativt, når de skal beslutte, hvor og hvordan de skal levere finansielle tjenesteydelser på tværs af grænser. Forskellige og inkonsekvente bestemmelser kan også utilsigtet tilskynde til geografisk arbitrage. Kapitalbevægelser og levering af tjenesteydelser på tværs af grænser er helt afgørende for et velfungerende indre marked i EU. Uden et EU-tiltag vil kreditinstitutterne blive tvunget til at tilpasse deres strukturer og drift i forhold til nationale grænser, hvorved de vil gøre strukturen og driften endnu mere kompleks og øge opsplittningen af det indre marked.
- (8) Inkonsekvent national lovgivning vil også underminere bestræbelserne for at opnå et fælles regelsæt, som finder anvendelse i hele det indre marked. En sådan udvikling ville også medføre, at den fælles tilsynsmekanisme ("Single Supervisory Mechanism"²³ - "SSM") bliver mindre effektiv, idet Den Europæiske Centralbank ("ECB") ville skulle anvende forskellig og inkonsekvent lovgivning på de kreditinstitutter, som den fører tilsyn med, hvilket ville øge omkostningerne i forbindelse med tilsyn og kompleksiteten. Inkonsekvent lovgivning gør også ledelse af grænseoverskridende kreditinstitutter vanskeligere og mere bekostelig, navnlig med hensyn til at sikre, at afvigende og eventuelt inkonsekvente bestemmelser overholdes. Den fælles afviklingsmekanisme ("Single Resolution Mechanism"²⁴ - "SRM") ville

²³ Oprettet ved Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 af 15. oktober 2013 om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter (EUT L 287 af 29.10.2013, s. 63).

²⁴ Oprettet ved [SRM].

ligeledes skulle afvikle kreditinstitutter, som kan være underlagt forskellige nationale krav med hensyn til organisatorisk og driftsmæssig struktur.

- (9) Harmonisering på EU-niveau kan sikre, at bankkoncerner i EU, hvoraf mange driver forretning i flere medlemsstater, underlægges fælles reguleringskrav til strukturer, og kan dermed forhindre konkurrenceforvridninger, mindske reglernes kompleksitet, forebygge unødvendige overholdelsesomkostninger i forbindelse med aktiviteter på tværs af grænser, fremme yderligere integration på EU-markedet og bidrage til at fjerne mulighederne for regelarbitrage.
- (10) I overensstemmelse med målene om at bidrage til et velfungerende indre marked bør det være muligt at give et kreditinstitut dispensation fra bestemmelserne om adskillelse af visse handelsaktiviteter, hvis en medlemsstat inden den 29. januar 2014 har vedtaget national primær lovgivning (herunder sekundær lovgivning vedtaget efterfølgende), der forbyder kreditinstitutter, som modtager indskud fra privatpersoner og små og mellemstore virksomheder ("SMV'er"), at indgå i handler med investeringer som hovedforpligtet og at være i besiddelse af handelsaktiver. Medlemsstaten bør derfor være berettiget til at anmode Kommissionen om at give dispensation fra bestemmelserne om adskillelse af visse handelsaktiviteter til et kreditinstitut, som er omfattet af national lovgivning, der svarer til de pågældende bestemmelser. På den måde kan medlemsstater, som allerede har indført primær lovgivning med virkninger, der er ækvivalente i forhold til og i overensstemmelse med denne forordning, undgå at tilpasse eksisterende effektive bestemmelser. For at sikre, at virkningerne af national lovgivning og af efterfølgende gennemførelsesforanstaltninger ikke bringer formålet med det indre marked eller dets funktion i fare, skal målet for den pågældende nationale lovgivning og de tilknyttede tilsyns- og håndhævelsesforanstaltninger kunne sikre, at de kreditinstitutter, som modtager indskud, der er omfattet af indskudsgarantiordningen, fra privatpersoner og fra SMV'er, opfylder bindende juridiske krav, som er ækvivalente i forhold til og i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning. Den kompetente myndighed, som fører tilsyn med det kreditinstitut, der er omfattet af den pågældende nationale lovgivning, bør være ansvarlig for at afgive en udtalelse, som bør ledsage anmodningen om dispensation.
- (11) I henhold til artikel 4, stk. 1, litra i), i Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013²⁵ tillægges ECB beføjelse til at udføre tilsynsopgaver i forbindelse med strukturelle ændringer, som kreditinstitutter skal gennemføre for at forebygge økonomisk stress eller krak, forudsat af disse opgaver er udtrykkeligt fastsat i den relevante EU-lovgivning om kompetente myndigheder.
- (12) Denne forordning tager sigte på at begrænse overdreven risikotagning og hurtig balancevækst, vanskelig afvikling, vanskelig overvågning, interessekonflikter, konkurrenceforvridninger og fejlallokering af kapital. Den tager også sigte på at beskytte institutter, som foretager aktiviteter, der fortjener et offentligt sikkerhedsnet, som kan beskytte mod tab som følge af andre aktiviteter. De nødvendige bestemmelser bør derfor bidrage til at sikre, at banker på ny fokuserer på deres centrale relationsorienterede rolle og bidrager til realøkonomien, og forhindre, at bankkapital i overdreven grad allokeres til handel på bekostning af udlån til den ikke-finansielle økonomi.

²⁵ Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 af 15. oktober 2013 om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter (EUT L 287 af 29.10.2013, s. 63).

- (13) Denne forordning finder kun anvendelse på kreditinstitutter og koncerner med handelsaktiviteter, der når tærskler, som fastsættes i forordningen. Det er på linje med, at der udtrykkeligt sættes fokus på et begrænset udsnit af de største og mest komplekse kreditinstitutter og koncerner, som til trods for andre retsakter fortsat er for store til at krakke, for store til at redde og for komplekse til at lede, føre tilsyn med og afvikle. Bestemmelserne i denne forordning bør derfor kun finde anvendelse på de kreditinstitutter og koncerner i Unionen, som enten anses for at være af global systemisk betydning, eller som overstiger visse relative og absolutte regnskabsbaserede tærskler for så vidt angår handelsaktiviteter eller absolut størrelse. Medlemsstaterne eller de kompetente myndigheder kan beslutte at træffe lignende foranstaltninger også i forhold til mindre kreditinstitutter.
- (14) Denne forordning bør have et bredt geografisk anvendelsesområde for at forebygge konkurrenceforvridning og omgåelse. Dattervirksomheder af modervirksomheder i EU, i tredjelande, eller filialer i EU af kreditinstitutter etableret i tredjelande, som er omfattet af denne forordning, bør dog undtages, hvis de er underkastet foranstaltninger, som efter Kommissionens opfattelse må anses for at have samme virkning som foranstaltningerne i denne forordning. Kompetente myndigheder bør også kunne undtage udenlandske dattervirksomheder i koncerner med en modervirksomhed i EU, hvis de pågældende er selvstændige, og hvis et eventuelt krak ville få begrænsede konsekvenser for koncernen som helhed.
- (15) Kreditinstitutter og enheder, som tilhører den samme koncern, bør have forbud mod at købe og sælge finansielle instrumenter og råvarer for egen regning, for sådanne aktiviteter har begrænset eller ingen merværdi for offentligheden og er i sagens natur risikobetonede.
- (16) Det er vanskeligt at skelne mellem egenhandel og "market making". Forbuddet mod egenhandel bør derfor begrænses til afdelinger, enheder eller individuelle handlende, som har specialiseret sig i egenhandel. Banker bør ikke kunne omgå forbuddet ved at have eller drage fordel af investeringer i ikke-bankenheder, som foretager egenhandel.
- (17) For at sikre, at de enheder, som er omfattet af forbuddet mod egenhandel, fortsat kan bidrage til at finansiere økonomien, bør de have mulighed for at investere i en lukket liste af fonde. Denne udtømmende liste bør omfatte lukkede og ikke-gearede alternative investeringsfonde ("AIF'er"), europæiske venturekapitalfonde, europæiske sociale iværksætterfonde og europæiske langsigtede investeringsfonde. For at sikre, at disse fonde ikke udgør en fare for levedygtigheden og den finansielle soliditet i de kreditinstitutter, som investerer i fondene, er det afgørende, at de lukkede og ikke-gearede AIF'er, som kreditinstitutterne fortsat kan investere i, ledes af AIF-forvaltere, som har erhvervet tilladelse og overvåges i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU²⁶, og at de pågældende AIF'er er etableret i Unionen, eller hvis de ikke er etableret i Unionen, at de markedsføres i Unionen i henhold til bestemmelserne i nævnte direktiv.
- (18) De enheder, som er omfattet af forbuddet mod egenhandel, bør have mulighed for at anvende deres egenkapital til at foretage investeringer i forbindelse med deres likviditetsstyring. Likviditetsstyring bør tage sigte på at bevare kapitalgrundlagets værdi, samtidig med at kreditrisikoen spredes på flere modparter og kapitalgrundlagets likviditet maksimeres. Enheder, som er omfattet af forbuddet mod egenhandel, bør i

²⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde og om ændring af direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010.

forbindelse med deres likviditetsstyring ikke have som mål at opnå en forrentning, som overstiger pengemarkedsrenter, og som benchmark herfor anvende renten på en statsobligation af høj kvalitet med 3 måneders løbetid.

- (19) Aktiver, som svarer til likvide midler, er instrumenter, som normalt handles på pengemarkedet, f.eks. skatkammerbeviser, kortfristede gældsbeviser udstedt af lokale myndigheder, indlånsbeviser, commercial papers, bankaccepter, andre værdipapirer med kort løbetid og andele eller kapitalandele i lovregulerede pengemarkedsfonde. For at kunne forbyde short selling bør kreditinstitutter være i besiddelse af aktiver, som svarer til likvide midler, inden de kan sælge disse aktiver.
- (20) Aflønningspolitik, som ansporer til overdreven risikoadfærd, kan underminere en forsvarlig og effektiv risikostyring i banker. Bestemmelser om aflønning bør som supplement til gældende relevant EU-lovgivning på dette område bidrage til at forebygge omgåelse af forbuddet mod egenhandel. De bør ligeledes begrænse eventuel resterende eller skjult egenhandel i kernekreditinstitutter i forbindelse med forsigtig risikostyring.
- (21) Ledelsesorganet i enheder, som er omfattet af forbuddet mod egenhandel, bør sikre, at forbuddet overholdes.
- (22) Store kreditinstitutter foretager mange andre handelsaktiviteter end egenhandel, f.eks. "market making", emissioner, investering i og organisering af risikobetonet securitisering eller strukturering, arrangering eller gennemførelse af komplekse derivattransaktioner. Disse handelsaktiviteter er ofte knyttet til kundeaktiviteter, men kan dog give anledning til problemer. I betragtning af disse aktiviteter eventuelt nyttige karakter bør de dog ikke omfattes af et direkte forbud. Sådanne aktiviteter bør i stedet fortsat være omfattet af en efterfølgende vurdering fra den kompetente myndigheds side og eventuelt et krav om adskillelse fra koncernens resterende aktiviteter.
- (23) Hvis den kompetente myndighed når til den konklusion efter at have vurderet handelsaktiviteterne, at de overskrider visse parametre for så vidt angår relativ størrelse, gearing, kompleksitet, rentabilitet, tilknyttede markedsrisici samt indbyrdes afhængighed, bør den fremsætte krav om, at de adskilles fra kernekreditinstituttet, medmindre kernekreditinstituttet over for den kompetente myndighed kan godtgøre, at de pågældende handelsaktiviteter i betragtning af målet med denne forordning ikke udgør en trussel mod den finansielle stabilitet i kernekreditinstituttet eller Unionens finansielle system som helhed.
- (24) Der er særlige problemer forbundet med "market making". Handelsaktiviteter og beholdninger i store bankkoncerner kan være til hinder for afvikling af banker, idet individuelle handelspositioner behandles på samme måde i en afviklingsprocedure, uanset om de er resultatet af kundedrevet "market making" eller spekulation. Endvidere er "market makers" og andre store bankkoncerner indbyrdes afhængige. Derudover kan "market makers" eksponeres mod væsentlige modpartsrisici, og den måde, "market making" helt konkret fungerer på, kan variere afhængigt af de forskellige finansielle instrumenter og markedsmodeller. Den kompetente myndighed bør derfor være særligt opmærksom på sådanne aktiviteter i forbindelse med vurderingen.
- (25) Visse aktiviteter, som omfatter securitisering, har gjort det muligt for kreditinstitutter at øge risici hurtigt, at koncentrere risici i gearingsektoren, at skabe navnlig kortsigtet gældsafhængighed mellem finansielle formidlere og at gøre finansielle formidlere

væsentligt mere indbyrdes afhængige. Medmindre securitiseringen opfylder visse minimumskriterier for at blive betragtet som værende af høj kvalitet, løber kreditinstitutterne fortsat en væsentlig likviditetsrisiko. Endvidere kan investeringer i risikobetonede securitiserede produkter bevirke, at finansielle institutter bliver indbyrdes afhængige, hvilket er til hinder for velordnet og hurtig afvikling. Den kompetente myndighed bør derfor være særligt opmærksom på sådanne aktiviteter i forbindelse med vurderingen.

- (26) For at sikre effektiv retlig, økonomisk samt ledelses- og driftsmæssig adskillelse bør kernekreditinstitutter og handelsenheder opfylde krav til kapital, likviditet og store eksponeringer på funktionel delkoncernbasis. De bør have stærke uafhængige styrings- og adskilte ledelsesorganer.
- (27) Koncerner, som er gensidige selskaber, andelsselskaber, sparekasser eller lignende institutter, har en særlig ejerskabsstruktur og økonomisk struktur. Nogle af bestemmelserne vedrørende adskillelse kunne kræve vidtrækkende ændringer af sådanne enheders organisationsstruktur, og omkostningerne ville muligvis ikke stå i et rimeligt forhold til fordelene. Den kompetente myndighed kan, hvis disse koncerner er omfattet af denne forordning, træffe afgørelse om at tillade kernekreditinstitutter, som opfylder de i artikel 49, stk. 3, litra a) eller b), i forordning (EU) nr. 575/2013 omhandlede krav, at have kapitalinstrumenter eller stemmeret i en handelsenhed, hvis den kompetente myndighed er af den opfattelse, at besiddelse af sådanne kapitalinstrumenter eller stemmerettigheder er en forudsætning for, at koncernen kan fungere, og at kernekreditinstituttet har truffet tilstrækkelige foranstaltninger til at afbøde de relevante risici korrekt.
- (28) Grænser for store eksponeringer har til formål at beskytte kreditinstitutter mod risikoen for at lide tab på grund af overdreven koncentration på en enkelt kunde eller en gruppe af forbundne kunder. Sådanne restriktioner mellem de adskilte dele i kreditinstituttet eller koncernen samt mellem kreditinstituttet og eksterne enheder, som foretager handelsaktiviteter, indgår som en integreret del af denne forordning. Aggregerede store eksponeringer kan dog uafhængigt af individuelle eksponeringsgrænser fortsat være betydelige. De individuelle grænser bør derfor suppleres med en aggregeret grænse for store eksponeringer. For at begrænse brugen af det offentlige sikkerhedsnet til aktiviteter, som er omfattet af adskillelse, og for tydeligt at skelne mellem en handelsenheds aktiviteter og kernekreditinstituttet, bør handelsenheder have forbud mod at modtage indskud, som er omfattet af indskudsgaranti. Forbuddet bør ikke være til hinder for udveksling af sikkerhedsstillelse, som kun vedrører deres handelsaktiviteter. For ikke at lukke for yderligere kreditmuligheder bør handelsenheden dog kunne give alle kunder kredit. Handelsenheden kan endvidere muligvis have behov for at yde engrosbetalings-, clearing- og afregningstjenester, men den bør ikke deltage i detailbetalingstjenester.
- (29) Uanset adskillelse bør kernekreditinstituttet fortsat være i stand til at styre egne risici. Visse handelsaktiviteter bør derfor være tilladt, forudsat at de tager sigte på forsigtig forvaltning af kernekreditinstituttets kapital, likviditet og finansiering og ikke bringer den finansielle stabilitet i fare. Kernekreditinstitutter har ligeledes behov for at kunne yde deres kunder visse nødvendige risikostyringstjenester. Det bør dog ske uden at udsætte kernekreditinstituttet for unødvendige risici og uden at bringe den finansielle stabilitet i fare. Hedgingaktiviteter, som kan anvendes med henblik på forsigtig styring af egne risici og ydelse af risikoforvaltningstjenester til kunder, kan, men skal ikke, anvendes som regnskabsmæssig sikring i henhold til de internationale regnskabsstandarder IFRS.

- (30) For at gøre beslutningsproceduren i denne forordning mere effektiv og for at sikre størst mulig overensstemmelse mellem de foranstaltninger, som træffes i henhold til denne forordning, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013, direktivet om et regelsæt for genopretning og afvikling og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU²⁷, bør de kompetente myndigheder og de relevante afviklingsmyndigheder arbejde tæt sammen under alle omstændigheder og tillægges alle beføjelser i henhold til relevant EU-lovgivning. Pligten til at samarbejde bør omfatte alle stadier i den procedure, som fører til, at en kompetent myndighed træffer endelig afgørelse om at træffe strukturelle foranstaltninger.
- (31) Adskillelse har en væsentlig indvirkning på bankkoncerners retlige, organisatoriske og driftsmæssige struktur. For at sikre effektiv adskillelse og forebygge adskillelse af koncerner langs geografiske skillelinjer bør afgørelser om adskillelse træffes på koncernniveau af den konsoliderende tilsynsmyndighed, som i givet fald hører de kompetente myndigheder for bankkoncernens væsentlige dattervirksomheder.
- (32) For at fremme gennemsigtigheden og retssikkerheden til fordel for alle interesserede markedsparter bør Den Europæiske Banktilsynsmyndighed ("EBA") på sit websted offentliggøre og løbende opdatere en oversigt over kreditinstitutter og koncerner, som er omfattet af kravene om forbud mod egenhandel og om adskillelse af visse handelsaktiviteter.
- (33) Såfremt videregivelsen af oplysninger vedrørende tilsyn og med henblik på anvendelse af denne forordning indebærer behandling af personoplysninger, bør sådanne oplysninger være fuldt beskyttet af EU's retlige rammer. Navnlig personoplysninger beholdes i overensstemmelse med de gældende databeskyttelsesregler kun af den kompetente myndighed, så længe det er nødvendigt²⁸.
- (34) Adskillelse indebærer ændringer af den retlige, organisatoriske og driftsmæssige struktur i de berørte bankkoncerner, og det hele medfører omkostninger. For at begrænse risikoen for, at omkostningerne væltes over på kunderne, og for at give kreditinstitutterne tid til at gennemføre en afgørelse om adskillelse på en velordnet måde bør bestemmelserne om adskillelse ikke finde anvendelse umiddelbart efter forordningens ikrafttrædelse, men først fra den [OP please enter the exact date 18 months from the date of publication of this Regulation].
- (35) Alle eller en del af de investeringstjenester eller -aktiviteter, som ydes eller udøves som fast erhverv eller virksomhed i erhvervsøjemed af forskellige i denne forordning identificerede enheder som følge af strukturelle ændringer pålagt store, komplekse og indbyrdes afhængige kreditinstitutter, bør gennemføres i henhold til bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF²⁹. Hvis denne forordning indebærer yderligere restriktioner af disse enheders evne til at yde investeringstjenester i forhold til dem, der er defineret i direktiv 2004/39/EF, bør

²⁷ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

²⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

²⁹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter, om ændring af Rådets direktiv 85/611/EØF og 93/6/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 93/22/EØF (EUT L 145 af 30.4.2004, s. 1).

bestemmelserne i denne forordning have forrang. Ydelse eller udøvelse af disse investeringstjenester eller -aktiviteter betinges af en forudgående tilladelse meddelt i henhold til bestemmelserne i direktiv 2004/39/EF, dog ikke for kreditinstitutter, som er meddelt tilladelse i henhold til direktiv 2013/36/EU.

- (36) Kommissionen bør samarbejde med myndighederne i tredjelande for at finde løsninger, som er til gensidig gavn, med henblik på at sikre overensstemmelse mellem bestemmelserne i denne forordning og de krav, som tredjelande har indført. Kommissionen bør derfor kunne afgøre, om et tredjelandes retlige rammer er ækvivalente i forhold til denne forordning, også med hensyn til de retlige samt tilsyns- og håndhævelsesmæssige foranstaltninger.
- (37) For at sikre, at enheder, som er omfattet af denne forordning, overholder de i denne forordning fastsatte forpligtelser, og at de får samme behandling i hele EU, bør der findes administrative foranstaltninger og sanktioner, som er effektive og forholdsmæssige, og som har afskrækkende virkning. Derfor bør de administrative sanktioner og foranstaltninger, som fastsættes i denne forordning, opfylde en række væsentlige krav vedrørende adressaterne, de kriterier, der skal tages hensyn til ved anvendelsen af en sanktion eller foranstaltning, offentliggørelsen af sanktioner og foranstaltninger, de vigtigste sanktionsbeføjelser og størrelsen af de administrative bøder.
- (38) Med henblik på at præcisere kravene i denne forordning bør Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF tillægges beføjelse til at vedtage retsakter om følgende ikke-væsentlige elementer: udvidelse af den type statsobligationer, som ikke bør forbydes i henhold til artikel 6, og som kompetente myndigheder ikke skal undersøge eller tage i betragtning med henblik på adskillelse; fastsættelse af de relevante grænser og betingelser for, hvornår en kompetent myndighed skal antage, at visse handelsaktiviteter skal adskilles; udvidelse af den række instrumenter, som kan anvendes til styring af kreditinstituttets egenrisiko; udvidelse af den række instrumenter, som kreditinstitutter kan anvende i transaktioner med henblik på at styre kunderisici; beregning af grænsen for, hvornår derivater hverken må sælges eller opføres på kernekreditinstituttets balance; store eksponeringer og det omfang, hvori kreditrisikoreduktionsteknikker anerkendes; ændring af de komponenter af begrebet "handelsaktiviteter", som anvendes til at fastsætte betingelserne for anvendelse af kapitel II og kapitel III i denne forordning; præcisering af de securitiseringstyper, som ikke udgør en trussel mod den finansielle stabilitet i et kernekreditinstitut eller Unionens finansielle system; kriteriet for vurdering af ækvivalens i forhold til tredjelandes retlige og tilsynsmæssige rammer. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.
- (39) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning, navnlig med hensyn til bestemmelserne i artikel 21 og 27, bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser.
- (40) Tekniske standarder for finansielle tjenesteydelser bør sikre konsekvent harmonisering og passende beskyttelse af indskydere, investorer og forbrugere i hele Unionen. Da EBA er i besiddelse af særdeles specialiseret viden, er det rationelt og hensigtsmæssigt, at denne myndighed udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske og gennemførelsesmæssige standarder i de tilfælde, der ikke kræver

politikvalg. EBA bør sikre effektive forvaltnings- og indberetningsprocedurer i forbindelse med udarbejdelsen af tekniske standarder.

- (41) Kommissionen bør i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF og i henhold til artikel 10-14 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010³⁰ tillægges beføjelse til ved delegerede retsakter at vedtage reguleringsmæssige tekniske standarder, der er udarbejdet af EBA, for så vidt angår metodologien for konsekvent måling og anvendelse af parametrene for beregning af tærsklen for, hvornår handelsaktiviteter bør adskilles. Kommissionen og EBA bør sikre, at disse standarder kan anvendes af alle de berørte institutter på en måde, som står i et rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af de pågældende institutter og deres virksomhed.
- (42) Kommissionen bør i overensstemmelse med artikel 291 i TEUF og i henhold til artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010 tillægges beføjelse til ved gennemførelsesretsakter at vedtage gennemførelsesmæssige tekniske standarder, der er udarbejdet af EBA, for så vidt angår metodologien til beregning af beløbet for de handelsaktiviteter, som kreditinstitutter og modervirksomheder foretager, den ensartede model for offentliggørelse af oplysninger om det samlede beløb for og sammensætningen af kreditinstitutters og modervirksomheders handelsaktiviteter samt procedurerne for formen af udveksling af oplysninger om sanktioner med EBA.
- (43) I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet er det for at nå målet om at forebygge systemiske risici og finansielle stresssituationer, og om at forhindre, at store, komplekse og indbyrdes afhængige kreditinstitutter krakker, nødvendigt og hensigtsmæssigt at indføre bestemmelser om forbud mod egenhandel og om adskillelse af visse handelsaktiviteter. I overensstemmelse med artikel 5, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Union går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå de tilstræbte mål.
- (44) Friheden til at drive egen virksomhed i overensstemmelse med EU-retten og national lovgivning og praksis er nedfældet i artikel 16 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (charteret). I Unionen har enhver ret til at oprette og drive virksomhed uden forskelsbehandling eller unødige restriktioner. Endvidere er aktieejerskab beskyttet som ejendom i henhold til artikel 17 i chartret. Kapitalandelshavere har ret til at besidde og anvende deres ejendom og at træffe dispositioner hermed og ret til ikke at berøves denne ejendom ufrivilligt. Forbuddet mod egenhandel og bestemmelserne om adskillelse af visse handelsaktiviteter i denne forordning kan påvirke retten til at drive virksomhed samt ejendomsrettigheder for kapitalandelshavere, som i en sådan situation ikke frit kan træffe dispositioner med deres ejendom.
- (45) Begrænsningerne af friheden til at drive egen virksomhed og af kapitalandelshaveres rettigheder skal være i overensstemmelse med artikel 52 i chartret. Indgriben i disse rettigheder bør ikke ske i urimeligt omfang. Forbud mod eller adskillelse af handelsaktiviteter bør derfor kun være et krav, hvis det er i offentlighedens interesse og fremmer et velfungerende bankmarked i Unionen og finansiell stabilitet. Berørte kapitalandelshavere bør ikke hindres i at udøve deres øvrige rettigheder, f.eks. adgangen til effektive retsmidler og til en retfærdig rettergang.

³⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12).

- (46) I denne forordning overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, som er nedfældet i chartret, navnlig retten til respekt for privatliv og familieliv, retten til beskyttelse af personoplysninger, frihed til at drive egen virksomhed, ejendomsretten, adgang til effektive retsmidler og til en upartisk domstol samt retten til et forsvar og retten til ikke at blive retsforfulgt eller straffet to gange for samme lovovertrædelse. Denne forordning bør anvendes i overensstemmelse med disse rettigheder og principper.
- (47) De enheder, som er omfattet af forbuddet mod egenhandel, har brug for tid til at gennemføre forbuddet, og derfor finder forbuddet i henhold til denne forordning anvendelse fra den [*OP please introduce exact date 18 months after publication of this Regulation*]. De procedurer i denne forordning, der skal anvendes i forbindelse med de bestemmelser, som fører til, at den kompetente myndighed træffer afgørelse om, at handelsaktiviteter skal adskilles fra kernekreditinstituttet, og de procedurer, som finder anvendelse på koncerner, efter at en sådan afgørelse er truffet, er ligeledes komplekse, og det er tidskrævede ikke blot at anvende, men også at gennemføre sådanne foranstaltninger på en ansvarlig og bæredygtig måde. Det er derfor hensigtsmæssigt, at sådanne bestemmelser finder anvendelse fra den [*OP please introduce exact date 36 months after publication of this Regulation*] —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Kapitel I

Almindelige bestemmelser

Artikel 1

Mål

Denne forordning sigter mod at forebygge systemiske risici og finansielle stresssituationer, at store, komplekse og indbyrdes afhængige enheder i det finansielle system, navnlig kreditinstitutter, krakker, og at nå følgende mål:

- a) at begrænse overdreven risikotagning i kreditinstitutter
- b) at fjerne væsentlige interessekonflikter mellem kreditinstitutters forskellige dele
- c) at undgå fejlallokering af ressourcer og fremme långivning til realøkonomien
- d) at bidrage til ikke-konkurrenceforvridende vilkår for alle kreditinstitutter i det indre marked
- e) at begrænse indbyrdes afhængighed i den finansielle sektor, som medfører systemiske risici
- f) at fremme effektiv ledelse og overvågning af samt effektivt tilsyn med kreditinstitutter
- g) at fremme velordnet afvikling og genopretning af koncerner.

Artikel 2

Genstand

Ved denne forordning fastsættes der regler for:

- a) forbud mod egenhandel
- b) adskillelse af visse handelsaktiviteter.

Artikel 3

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på følgende enheder:
 - a) kreditinstitutter eller modervirksomheder i EU, herunder alle filialer og dattervirksomheder, uanset hvor de er beliggende, når de er identificeret som globale systemisk vigtige institutter (G-SII'er), jf. artikel 131 i direktiv 2013/36/EU
 - b) følgende enheder, hvis samlede aktiver i en periode på tre på hinanden følgende år udgør mindst 30 mia. EUR, og hvis handelsaktiviteter udgør mindst 70 mia. EUR eller 10 % af de samlede aktiver:
 - i) kreditinstitutter etableret i Unionen, som hverken er en modervirksomhed eller en dattervirksomhed, herunder alle filialer, uanset hvor de er beliggende
 - ii) modervirksomheder i EU, herunder alle filialer og dattervirksomheder, uanset hvor de er beliggende, hvor en af koncernens enheder er et kreditinstitut etableret i Unionen
 - iii) filialer i EU af kreditinstitutter etableret i tredjelande.

Artikel 4

Områder, der ikke er omfattet

1. Denne forordning finder ikke anvendelse på:
 - a) filialer i EU af kreditinstitutter etableret i tredjelande, hvis de er omfattet af retlige rammer, som anses for ækvivalente, jf. artikel 27, stk. 1
 - b) dattervirksomheder af modervirksomheder i EU, etableret i tredjelande, hvis de er omfattet af retlige rammer, som anses for ækvivalente, jf. artikel 27, stk. 1
 - c) enheder som omhandlet i artikel 2, stk. 5, nr. 2)-23), i direktiv 2013/36/EU.
2. I tillæg til stk. 1, litra b), kan kompetente myndigheder fritage dattervirksomheder af modervirksomheder i EU, etableret i tredjelande, hvor der ikke findes bestemmelser, som anses for at være ækvivalente i forhold til artikel 10-16 og 20, fra kravene i kapitel III, hvis den pågældende kompetente myndighed finder det godtgjort, at:
 - a) koncernafviklingsmyndigheden i Unionen og værtsmyndigheden i tredjelandet er nået til enighed om en afviklingsordning

- b) afviklingsordningen for dattervirksomheder af modervirksomheder i EU, etableret i tredjelande, ikke har negative virkninger for den finansielle stabilitet i den eller de medlemsstater, hvor modervirksomheden i EU og andre koncernenheder er etableret.

Artikel 5

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

1. "kreditinstitut": et kreditinstitut som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013³¹
2. "koncern": en modervirksomhed og dens dattervirksomheder
3. "afvikling": afvikling som defineret i artikel 2, nr. 1), i direktivet om et regelsæt for genopretning og afvikling
4. "egenhandel": brug af egenkapital eller lånte penge til at tage positioner i enhver form for transaktion med henblik på at købe, sælge eller på anden måde erhverve eller afhænde finansielle instrumenter eller råvarer med det ene formål at skabe fortjeneste for egen regning og uden forbindelse til faktisk eller forventet kundeaktivitet eller med henblik på at afdække enhedens risici som følge af faktisk eller forventet kundeaktivitet ved brug af afdelinger, enheder eller individuelle handlende, som har specialiseret sig i at tage positioner og skabe fortjeneste på den måde, herunder gennem særlige webbaserede platforme for egenhandel
5. "modervirksomhed i EU": en modervirksomhed i en medlemsstat, som ikke er en dattervirksomhed af en anden virksomhed i en medlemsstat
6. "dattervirksomhed": en dattervirksomhed som defineret i artikel 2, nr. 10), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU³²
7. "kompetent myndighed": en kompetent myndighed som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 40), i forordning (EU) nr. 575/2013, herunder ECB, jf. Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013
8. "institut": et institut som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 3), i forordning (EU) nr. 575/2013
9. "modervirksomhed": en modervirksomhed som defineret i artikel 2, nr. 9), i direktiv 2013/34/EU, herunder et institut, et finansielt holdingselskab, et blandet finansielt holdingselskab og et holdingselskab med blandet aktivitet
10. "finansielle instrumenter": finansielle instrumenter som defineret i afsnit C i bilag I til direktiv 2004/39/EF
11. "ledelsesorgan": et ledelsesorgan som defineret i artikel 3, stk. 1, nr. 7), i direktiv 2013/36/EU eller et tilsvarende organ, når den berørte enhed ikke er et institut

³¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

³² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 af 29.6.2013, s. 19).

12. "market making": et finansielt instituts forpligtelse til at tilvejebringe markedslikviditet regelmæssigt og løbende ved at stille tovejskurser for et givet finansielt instrument eller ved som led i den sædvanlige forretningsgang at ekspedere ordrer iværksat af kunder eller som svar på kunders anmodninger om handel, i begge tilfælde uden at være eksponeret mod væsentlige markedsrisici
13. "organiserende institut": et organiserende institut som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 14), i forordning (EU) nr. 575/2013
14. "securitisering": securitisering som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 61), i forordning (EU) nr. 575/2013
15. "handel med derivater": køb eller salg af derivater
16. "kerne kreditinstitut": et kreditinstitut, der som et minimum modtager indskud, som er omfattet af indskudsgarantiordningen, jf. direktiv 94/19/EF³³
17. "råvare": en råvare som defineret i artikel 2, nr. 1), i Kommissionens forordning (EF) nr. 1287/2006³⁴
18. "koncernenhed": en juridisk enhed, som er en del af en koncern
19. "finansiell enhed": en enhed af en af følgende kategorier:
 - enhed i den finansielle sektor som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 27), i forordning (EU) nr. 575/2013
 - lukkede og ikke-gearede alternative investeringsfonde ("AIF'er") som defineret i direktiv 2011/61/EU, når de pågældende AIF'er er etableret i Unionen, eller hvis de ikke er etableret i Unionen, når de markedsføres i Unionen i henhold til artikel 35 eller 40 i Europa-Parlamentets direktiv 2011/61/EU³⁵, kvalificerede venturekapitalfonde som defineret i artikel 3, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 345/2013³⁶, kvalificerede sociale iværksætterfonde som defineret i artikel 3, litra b), forordning (EU) nr. 346/2013³⁷ og AIF'er godkendt som europæiske langsigtede investeringsfonde ("European long term investment fund" - "ELTIF") i overensstemmelse med forordning (EU) nr. [XXX/XXXX]³⁸
 - investeringsinstitut som defineret i artikel 1, stk. 2, i direktiv 2009/65/EF³⁹

³³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/19/EF af 30. maj 1994 om indskudsgarantiordninger (EFT L 135 af 31.5.1994, s. 5).

³⁴ Kommissionens forordning (EF) nr. 1287/2006 af 10. august 2006 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF for så vidt angår registreringsforpligtelser for investeringselskaber, indberetning af transaktioner, markedsgennemsigtighed, optagelse af finansielle instrumenter til handel samt definitioner af begreber med henblik på nævnte direktiv (EUT L 241 af 2.9.2006, s. 1).

³⁵ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde og om ændring af direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010 (EUT L 174 af 1.7.2011, s. 1).

³⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 345/2013 af 17. april 2013 om europæiske venturekapitalfonde (EUT L 115 af 25.4.2013, s. 1).

³⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 346/2013 af 17. april 2013 om europæiske sociale iværksætterfonde (EUT L 115 af 25.4.2013, s. 18).

³⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) xxx/xxxx om langsigtede investeringsfonde (EUT L [...] af [...], s. [...]).

³⁹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (EUT L 302 af 17.11.2009, s. 32).

- securitiseringsenhed med særligt formål som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 66), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 20. "SMV": en virksomhed, som beskæftiger under 250 personer, og som har en årlig omsætning på ikke over 50 mio. EUR eller en årlig samlet balance på ikke over 43 mio. EUR
- 21. "indgå i handler med investeringer som hovedforpligtet": købe, sælge, tegne sig for eller forpligte sig til at aftage værdipapirer eller kontraktbaserede investeringer som hovedforpligtet
- 22. "konsoliderende tilsynsmyndighed": en kompetent myndighed, som er ansvarlig for at føre tilsyn med en modervirksomhed i EU og dens dattervirksomheder på konsolideret niveau som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 48), i forordning (EU) nr. 575/2013.

Kapitel II

Forbudte aktiviteter

Artikel 6

Forbud mod visse handelsaktiviteter

1. Enheder som omhandlet i artikel 3 må ikke:
 - a) foretage egenhandel
 - b) med egenkapital eller lånte penge og med det ene formål at skabe fortjeneste for egen regning:
 - i) erhverve eller beholde andele eller kapitalandele i AIF'er som defineret i artikel 4, stk. 1, litra a), i direktiv 2011/61/EU
 - ii) investere i derivater, certifikater, indeks eller andre finansielle instrumenter, hvis resultater er knyttet til aktier eller andele i AIF'er
 - iii) være i besiddelse af andele eller kapitalandele i en enhed, som foretager egenhandel eller erhverver andele eller kapitalandele i AIF'er.
2. Forbuddet i stk. 1, litra a), finder ikke anvendelse:
 - a) på finansielle instrumenter udstedt af centralregeringen i medlemsstater eller af enheder som omhandlet i artikel 117, nr. 2), og artikel 118 i forordning (EU) nr. 575/2013
 - b) i situationer, hvor en enhed som omhandlet i artikel 3 opfylder følgende betingelser:
 - i) bruger egenkapital som led i likviditetsstyringen
 - ii) udelukkende er i besiddelse af, køber, sælger eller på anden måde erhverver eller afhænder likvide eller aktiver, som svarer til likvide midler. Aktiver, som svarer til likvide midler, skal være meget likvide investeringer i egenkapitalens basisvaluta, der umiddelbart vil kunne omsættes til et kendt kontantbeløb, har en ubetydelig risiko for

værdiændringer, har en løbetid på højst 397 dage og giver en forrentning, som ikke overstiger renten på en statsobligation af høj kvalitet med 3 måneders løbetid.

3. Begrænsningerne i stk. 1, litra b), finder ikke anvendelse på lukkede og ikke-gearede AIF'er som defineret i direktiv 2011/61/EU, når de pågældende AIF'er er etableret i Unionen, eller hvis de ikke er etableret i Unionen, når de markedsføres i Unionen i henhold til artikel 35 eller 40 i direktiv 2011/61/EU, på kvalificerede venturekapitalfonde som defineret i artikel 3, litra b), i forordning (EU) nr. 345/2013, på kvalificerede sociale iværksætterfonde som defineret i artikel 3, litra b), forordning (EU) nr. 346/2013, eller på AIF'er godkendt som ELTIF'er i overensstemmelse med forordning (EU) nr. [XXX/XXXX].
4. Ledelsesorganet i de enkelte enheder som omhandlet i artikel 3 påser, at kravene i stk. 1 overholdes.
5. Kravene i stk. 1-4 finder anvendelse fra den [*OP please introduce exact date, 18 months after publication of the Regulation*].
6. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 36 med det formål fra forbuddet som omhandlet i stk. 1, litra a), at undtage:
 - a) andre finansielle instrumenter end de i stk. 2, litra a), omhandlede, som er udstedt af regeringer i tredjelande, som anvender tilsyns- og reguleringsordninger, der som minimum er ækvivalente i forhold til dem, der anvendes i Unionen, og som i henhold til artikel 115 i forordning (EU) nr. 575/2013 tilskrives en risikovægt på 0 % for eksponeringer
 - b) finansielle instrumenter udstedt af regionale myndigheder i medlemsstaterne, som i henhold til artikel 115 i forordning (EU) nr. 575/2013 tilskrives en risikovægt på 0 % for eksponeringer.

Artikel 7

Regler for aflønning

Aflønningspolitikken i de enheder, der er omhandlet i artikel 3, udformes og gennemføres på en sådan måde, at den hverken direkte eller indirekte ansporer medarbejdere til eller belønner dem for at gennemføre aktiviteter, som er omfattet af forbuddet i artikel 6, stk. 1, jf. dog reglerne for aflønning i direktiv 2013/36/EU.

Kapitel III

Adskillelse af visse handelsaktiviteter

Artikel 8

Aktiviteternes omfang

1. I dette kapitel omfatter handelsaktiviteter andre aktiviteter end:

- a) modtagelse af indskud, som er omfattet af indskudsgarantiordningen, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/19/EF⁴⁰
 - b) udlånsvirksomhed, herunder bl.a. forbrugerkreditter, realkreditlån, factoring med eller uden regres og finansiering af handelstransaktioner (herunder forfatering)
 - c) finansiell leasing
 - d) betalingstjenester som defineret i artikel 4, nr. 3), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF⁴¹
 - e) udstedelse og administration af andre betalingsmidler, f.eks. rejsechecks og bankveksler, i det omfang denne aktivitet ikke er dækket af litra d)
 - f) låneformidling på pengemarkedet, opbevaring og administration af værdipapirer
 - g) kreditoplysninger
 - h) boksudlejning
 - i) udstedelse af elektroniske penge.
2. Kravene i dette kapitel finder ikke anvendelse på køb og salg af finansielle instrumenter udstedt af centralregeringer i medlemsstaterne eller af enheder, der er opført i artikel 117, stk. 2, og artikel 118 i forordning nr. 575/2013.
 3. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 35 med henblik på at undtage:
 - a) andre finansielle instrumenter end de i stk. 2, litra a), omhandlede, som er udstedt af regeringer i tredjelande, som anvender tilsyns- og reguleringsordninger, der som minimum er ækvivalente i forhold til dem, der anvendes i Unionen, og som i henhold til artikel 115 i forordning (EU) nr. 575/2013 tilskrives en risikovægt på 0 % for eksponeringer
 - b) finansielle instrumenter udstedt af regionale myndigheder i medlemsstaterne, som i henhold til artikel 115 i forordning (EU) nr. 575/2013 tilskrives en risikovægt på 0 % for eksponeringer.

Artikel 9

Pligt til at undersøge aktiviteter

1. Den kompetente myndighed skal vurdere handelsaktiviteter, herunder navnlig "market making", investeringer i og organisering af securitiseringer samt handel med andre derivater end dem, der er tilladt i henhold til artikel 11 og 12, i følgende enheder:
 - a) kernekreditinstitutter etableret i Unionen, som hverken er en modervirksomhed eller en dattervirksomhed, herunder alle filialer, uanset hvor de er beliggende

⁴⁰ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/19/EF af 30. maj 1994 om indskudsgarantiordninger (EFT L 135 af 31.5.1994, s. 5).

⁴¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13. november 2007 om betalingstjenester i det indre marked (EUT L 319 af 5.12.2007, s. 1).

- b) modervirksomheder i EU, herunder alle filialer og dattervirksomheder, uanset hvor de er beliggende, hvor en af koncernenhederne er et kernekreditinstitut etableret i Unionen
 - c) filialer i EU af kreditinstitutter etableret i tredjelande.
2. Den kompetente myndighed anvender ved den vurdering, der er omhandlet i stk. 1, følgende parametre:
- a) handelsaktivernes relative størrelse målt som handelsaktiver divideret med samlede aktiver
 - b) handelsaktivernes gearing målt som handelsaktiver divideret med egentlig kernekapital
 - c) modpartskreditrisikoens relative størrelse målt som derivater, værdiansat til dagsværdi, divideret med samlede handelsaktiver
 - d) handelsderivaternes relative kompleksitet målt som niveau 2- og niveau 3-handlsderivataktiver divideret med handelsderivater og med handelsaktiver
 - e) handelsindtægternes relative rentabilitet målt som handelsindtægter divideret med samlede nettoindtægter
 - f) markedsrisikoens relative størrelse målt som forskellen mellem handelsaktiver og -passiver i absolut værdi divideret med det simple gennemsnit af handelsaktiver og handelspassiver
 - g) den indbyrdes afhængighed målt ved anvendelse af den metodologi, der er omhandlet i artikel 131, stk. 18, i direktiv 2013/36/EU
 - h) kredit- og likviditetsrisikoen som følge af kernekreditinstituttets forpligtelser og garantier.
3. Den kompetente myndighed afslutter vurderingen senest den [*OP – please introduce 18 months from the day of publication of the Regulation*] og foretager derefter regelmæssigt vurderinger, mindst en gang om året.
4. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere, hvordan parametrene skal måles, og i givet fald detaljerne ved de parametre, der er omhandlet i stk. 2, og hvordan de skal måles ved brug af tilsynsrelaterede data. Udkastet til reguleringsmæssige tekniske standarder skal også give den kompetente myndighed en metodologi til konsekvent måling og anvendelse af parametrene.
- EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den [*OP – please introduce 1 month from the day of publication of the Regulation.*]
- Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Kompetente myndigheders beføjelse til at stille krav om, at kernekreditinstitutter ikke foretager visse aktiviteter

1. Hvis den kompetente myndighed efter den i artikel 9, stk. 1, omhandlede vurdering konkluderer, at de grænser og betingelser, der er knyttet til de parametre, der er omhandlet i artikel 9, stk. 2, litra a)-h), og præciseret i den i stk. 5 omhandlede delegerede retsakt, er overholdt, og den derfor mener, at der i betragtning af de i artikel 1 omhandlede mål foreligger en trussel mod den finansielle stabilitet i kernekreditinstituttet eller Unionens finansielle system som helhed, indleder den senest to måneder efter den pågældende vurderings afslutning den procedure, som fører til en afgørelse som omhandlet i stk. 3, andet afsnit.
2. Hvis de grænser og betingelser, der er omhandlet i stk. 1, ikke er overholdt, kan den kompetente myndighed fortsat indlede den procedure, som fører til en afgørelse som omhandlet i stk. 3, tredje afsnit, hvis den efter den i artikel 9, stk. 1, omhandlede vurdering konkluderer, at handelsaktiviteter, dog ikke handel med andre derivater end de i henhold til artikel 11 og 12 tilladte, foretaget af kernekreditinstituttet i betragtning af de i artikel 1 omhandlede mål udgør en trussel mod den finansielle stabilitet i kernekreditinstituttet eller Unionens finansielle system som helhed.
3. Den kompetente myndighed underretter kernekreditinstituttet om de i stk. 1 eller 2 omhandlede konklusioner og giver kernekreditinstituttet mulighed for at fremsætte skriftlige bemærkninger senest to måneder efter datoen for underretningen.

Medmindre kernekreditinstituttet inden for den i første afsnit omhandlede frist over for den kompetente myndighed godtgør, at de årsager, der ligger til grund for konklusionerne, ikke gør sig gældende, træffer den kompetente myndighed en afgørelse rettet til kernekreditinstituttet med krav om, at instituttet undlader at foretage de i de pågældende konklusioner omhandlede handelsaktiviteter. Den kompetente myndighed anfører de årsager, som ligger til grund for afgørelsen, og offentliggør afgørelsen.

For så vidt angår stk. 1, skal den kompetente myndighed, hvis den træffer afgørelse om at tillade kernekreditinstituttet at foretage de pågældende handelsaktiviteter, også anføre de årsager, som ligger til grund for den pågældende afgørelse og offentliggøre afgørelsen.

For så vidt angår stk. 2, skal den kompetente myndighed, hvis den træffer afgørelse om at tillade kernekreditinstituttet at foretage handelsaktiviteter, træffe en afgørelse rettet til kernekreditinstituttet herom.

Den kompetente myndighed skal, før den træffer en afgørelse som omhandlet i dette stykke, høre EBA om de årsager, som ligger til grund for den påtænkte afgørelse, og om de eventuelle konsekvenser af en sådan afgørelse for den finansielle stabilitet i Unionen og for det indre markeds funktion. Den kompetente myndighed underretter også EBA om den endelige afgørelse.

Den kompetente myndighed træffer den endelige afgørelse senest to måneder efter modtagelse af de i første afsnit omhandlede skriftlige bemærkninger.

4. De i stk. 3, andet afsnit, omhandlede afgørelser tages op til revision af den kompetente myndighed hvert femte år.

5. Kommissionen vedtager senest den [*OP insert the correct date* by 6 months of publication of this Regulation] delegerede retsakter i overensstemmelse artikel 35 med henblik på at:
- a) præcisere, for så vidt angår parametrene:
 - i) den for hvert af de i artikel 9, stk. 1, litra a)-h), omhandlede parametres relevante grænse for, hvornår den pågældende handelsaktivitets risikoniveau i sig selv anses for at være væsentligt
 - ii) de betingelser, herunder hvor mange parametre der skal overskride den relevante grænse (og i hvilken kombination), der skal være til stede, for at den kompetente myndighed indleder den i artikel 10, stk. 1, omhandlede procedure.
 - iii) Præciseringen af de i nr. ii) omhandlede betingelser skal omfatte en angivelse af den pågældende handelsaktivitets aggregerede væsentlige risikoniveau, som følger af, at flere parametre har overskredet de i nr. i) omhandlede relevante grænser
 - b) præcisere, hvilken type securitisering der ikke anses for at udgøre en trussel mod den finansielle stabilitet i kernekreditinstituttet eller Unionens finansielle system som helhed, for så vidt angår følgende aspekter:
 - i) de strukturelle træk, f.eks. strukturens indbyggede løbetidsændring og enkle opbygning
 - ii) kvaliteten af de underliggende aktiver og relaterede sikkerhedskarakteristika
 - iii) de noterings- og gennemsigthedsrelaterede træk ved securitiseringen og de underliggende aktiver
 - iv) afsætningsgarantiprocessernes soliditet og kvalitet.

Artikel 11

Forsigtig styring af egne risici

1. Kernekreditinstitutter, som er omfattet af en i artikel 10, stk. 3, omhandlet afgørelse, må foretage handelsaktiviteter, i det omfang formålet er begrænset til forsigtig forvaltning af kapital, likviditet og finansiering.

Kernekreditinstitutter må som led i forsigtig forvaltning af kapital, likviditet og finansiering kun anvende rentederivater, valutaderivater og kreditderivater omfattet af central modpartsclearing til at afdække den samlede balancerisiko. Kernekreditinstituttet skal over for den kompetente tilsynsmyndighed godtgøre, at hedgingaktiviteten er udformet med henblik på at begrænse, og beviseligt begrænser eller væsentligt afbøder, specifikke identificerbare risici i forbindelse med kernekreditinstituttets individuelle eller aggregerede positioner.
2. Uden at det berører aflønningsbestemmelserne i direktiv 2013/36/EU, skal aflønningspolitikken for det personale i kernekreditinstituttet, som foretager hedgingaktiviteter:
 - a) sigte mod at forebygge eventuel resterende eller skjult egenhandel, forklædt som risikostyring eller på anden måde

- b) afspejle de legitime hedgingmål for kernekreditinstituttet som helhed og sikre, at aflønningen ikke bestemmes direkte ved henvisning til den fortjeneste, som sådanne aktiviteter genererer, men tager højde for aktiviteternes samlede effektivitet med hensyn til at begrænse eller afbøde risici.

Ledelsesorganet sikrer, at kernekreditinstituttets aflønningspolitik er på linje med bestemmelserne i første afsnit, og handler efter råd fra risikoudvalget, hvis et sådant udvalg er nedsat i overensstemmelse med artikel 76, stk. 3, i direktiv 2013/36/EU.

3. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med denne forordnings artikel 35 med henblik på at supplere de i stk. 1 omhandlede finansielle instrumenter ved at tilføje andre finansielle instrumenter, herunder andre typer derivater, navnlig dem, der er omfattet af betingelserne i artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012⁴², for med henblik på forsigtig forvaltning af kapital, likviditet og finansiering at tage hensyn til finansielle instrumenter, som har de samme konsekvenser for den finansielle stabilitet som de i stk. 1 omhandlede.

Artikel 12

Ydelse af risikostyringstjenester til kunder

1. Kernekreditinstitutter, som er omfattet af en i artikel 10, stk. 3, omhandlet afgørelse, må sælge rentederivater, valutaderivater, kreditderivater, emissionskvotederivater og råvarederivater, som er omfattet af central modpartsclearing, og emissionskvoter til ikke-finansielle kunder, til de i artikel 5, nr. 19), andet og tredje led, omhandlede finansielle enheder, til forsikringsselskaber og til arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:
- a) salget har udelukkende til formål at afdække renterisici, valutarisici, kreditrisici, råvarerisici eller emissionskvoterisici
 - b) kernekreditinstituttets kapitalgrundlagskrav i relation til positionsrisici som følge af derivater eller emissionskvoter overstiger ikke en andel af det samlede kapitalkrav til dækning af risici, som fastsættes af Kommissionen i en delegeret retsakt i overensstemmelse med stk. 2.

Hvis kravet i litra b) ikke er opfyldt, må derivaterne og emissionskvoterne hverken sælges af kernekreditinstituttet eller opføres på balancen.

2. Kommissionen tillægges i overensstemmelse med artikel 35 beføjelse til at vedtage delegerede retsakter med henblik på at:
- a) tillade, at andre finansielle instrumenter end de i stk. 1 omhandlede, navnlig dem, der er omfattet af betingelserne i artikel 11 i forordning (EU) nr. 648/2012, sælges til den type kunder, som er omhandlet i stk. 1, med henblik på afdækning
 - b) fastsætte den andel af kernekreditinstituttets kapitalgrundlagskrav, som udgør grænsen for, hvornår de i stk. 1 omhandlede derivater og emissionskvoter hverken må sælges eller opføres på kernekreditinstituttets balance.

⁴² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre.

Bestemmelser om adskilte koncernenheder

1. Hvis en kompetent myndighed har truffet en afgørelse i overensstemmelse med artikel 10, stk. 3, om, at et kernekreditinstitut ikke må foretage visse handelsaktiviteter, og hvis kernekreditinstituttet tilhører en koncern, så må de handelsaktiviteter, der skal adskilles, udelukkende foretages af en koncernenhed, som er juridisk, økonomisk og driftsmæssigt adskilt ("handelsenhed") fra kernekreditinstituttet.
2. Hvis en i artikel 9, stk. 1, omhandlet enhed på eget initiativ har truffet afgørelse om at adskille handelsaktiviteter omfattet af artikel 9 fra kernekreditinstituttet og har fået godkendt adskillelsesplanen i overensstemmelse med den i artikel 18 omhandlede procedure, så finder kravene i stk. 3-13 og artikel 14-17 anvendelse på de adskilte enheder.
3. Modervirksomheder i EU sikrer, at koncerner, som omfatter kernekreditinstitutter og handelsenheder, opbygges således, at der på delkonsolideret basis oprettes to særskilte delkoncerner, hvoraf kun den ene omfatter kernekreditinstitutter.
4. Kernekreditinstitutters modervirksomhed i EU sikrer i det omfang, det er nødvendigt, at kernekreditinstituttet kan videreføre sine aktiviteter, i tilfælde af at handelsenheden bliver insolvent.
5. Kernekreditinstitutter må hverken have kapitalinstrumenter eller stemmeret i en handelsenhed.

Uanset første afsnit kan den kompetente myndighed træffe afgørelse om at tillade kernekreditinstitutter, som opfylder de i artikel 49, stk. 3, litra a) eller b), i forordning (EU) nr. 575/2013 omhandlede krav, at have kapitalinstrumenter eller stemmeret i en handelsenhed, hvis den kompetente myndighed er af den opfattelse, at besiddelse af sådanne kapitalinstrumenter eller stemmerettigheder er en forudsætning for, at koncernen kan fungere, og at kernekreditinstituttet har truffet tilstrækkelige foranstaltninger til at afbøde de relevante risici korrekt.

Kernekreditinstitutter, som hverken er et centralt eller regionalt kreditinstitut, tillades under ingen omstændigheder direkte at have kapitalinstrumenter eller stemmeret i handelsenheder.

Den kompetente myndighed hører EBA, inden den træffer en afgørelse i overensstemmelse med dette stykke.

Den kompetente myndighed underretter EBA om afgørelsen. EBA offentliggør en oversigt over de institutter, som dette stykke finder anvendelse på.

6. Kernekreditinstituttet og handelsenheden udsteder egne gældsinstrumenter på individuel eller delkonsolideret basis, forudsat at det ikke er i strid med den afviklingsplan, som de relevante afviklingsmyndigheder har godkendt i overensstemmelse med direktivet om et regelsæt for genopretning og afvikling.
7. Alle kontrakter og andre transaktioner mellem kernekreditinstituttet og handelsenheden skal være lige så fordelagtige for kernekreditinstituttet som sammenlignelige kontrakter og transaktioner med, eller som omfatter, enheder, der ikke tilhører den samme delkoncern.

8. Hovedparten af medlemmerne af henholdsvis kernekreditinstituttets og handelsenhedens ledelsesorgan skal bestå af personer, som ikke er medlemmer af den anden enheds ledelsesorgan. Ingen medlemmer af enhedernes ledelsesorganer kan varetage en ledelsesfunktion i begge enheder undtagen den risikostyringsansvarlige i modervirksomheden.
9. Ledelsesorganet i kernekreditinstituttet, handelsenheden og deres modervirksomheder har pligt til at fastholde målet med adskillelsen.
10. Handelsenhedens og kernekreditinstituttets navn eller betegnelse skal i henhold til den nationale lovgivning, som finder anvendelse, være af en sådan beskaffenhed, at offentligheden let kan identificere, hvilken enhed der er en handelsenhed, og hvilken der er et kernekreditinstitut.
11. De strukturelt adskilte institutter skal opfylde betingelserne i anden, tredje og fjerde del og i sjette, syvende og ottende del i forordning (EU) nr. 575/2013 og i afsnit VII i direktiv 2013/36/EU på delkonsolideret basis i overensstemmelse med stk. 3.
12. Uanset artikel 6, stk. 1, og artikel 7 i forordning (EU) nr. 575/2013 finder betingelserne i nævnte forordnings anden til fjerde del og ottende del anvendelse på delkonsolideret basis i overensstemmelse med stk. 3.
13. Uanset artikel 6, stk. 4, og artikel 8 i forordning (EU) nr. 575/2013 finder kravene i nævnte forordnings sjette del anvendelse på delkonsolideret basis i overensstemmelse med stk. 3.

Artikel 14

Grænser for koncerninterne store eksponeringer

1. Ved beregning af den koncerninterne grænse for store eksponeringer i stk. 2 betragtes alle enheder, som i henhold til artikel 13, stk. 3, tilhører den samme delkoncern, som én kunde eller en gruppe af indbyrdes forbundne kunder, jf. artikel 4, stk. 1, nr. 39), i forordning (EU) nr. 575/2013.
2. Hvis der er truffet foranstaltninger i overensstemmelse med dette kapitel, må kernekreditinstituttet ikke påtage sig koncerninterne eksponeringer, som overstiger 25 % af kernekreditinstituttets justerede kapitalgrundlag mod en enhed, som ikke tilhører den samme delkoncern som kernekreditinstituttet. Grænsen for koncerninterne eksponeringer finder anvendelse på delkonsolideret basis og under hensyntagen til virkningerne af kreditrisikoreduktion og undtagelser i overensstemmelse med artikel 399-403 i forordning (EU) nr. 575/2013 og artikel 16 i denne forordning.

Artikel 15

Grænser for koncerneksterne store eksponeringer

1. Hvis der er truffet foranstaltninger i overensstemmelse med dette kapitel, så gælder det i tillæg til bestemmelserne i artikel 395, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013, at kernekreditinstituttet ikke må påtage sig følgende eksponeringer:

- a) en stor eksponering, som overstiger 25 % af kernekreditinstituttets justerede kapitalgrundlag, mod en finansiel enhed. Denne grænse for eksponeringer finder anvendelse på individuel og delkonsolideret basis og under hensyntagen til virkningerne af kreditrisikoreduktion og undtagelser i overensstemmelse med artikel 399-403 i forordning EU nr. 575/2013 og artikel 16 i denne forordning
 - b) store eksponeringer, som overstiger 200 % af kernekreditinstituttets justerede kapitalgrundlag, mod finansielle enheder. Denne grænse for eksponeringer finder anvendelse på individuel og delkonsolideret basis og under hensyntagen til virkningerne af kreditrisikoreduktion og undtagelser i overensstemmelse med artikel 399-403 i forordning EU nr. 575/2013 og artikel 16 i denne forordning.
2. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 35 med henblik på at justere grænsen for koncerneksterne aggregerede store eksponeringer som fastsat i stk. 1, litra b), i overensstemmelse med det omfang, hvori kreditrisikoreduktionen anerkendes.

Artikel 16

Kreditrisikoreduktionsteknikker

Hvis der er truffet foranstaltninger i overensstemmelse med dette kapital, så gælder det i tillæg til bestemmelserne i artikel 399-403 i forordning (EU) nr. 575/2013, at begrænsninger med hensyn til anerkendelse af kreditrisikoreduktionsteknikker finder anvendelse på beregning af eksponeringsværdier med henblik på at sikre overensstemmelse med de i denne forordnings artikel 14-15 omhandlede grænser for store eksponeringer.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 35 med henblik på at præcisere det omfang, hvori kreditrisikoreduktionsteknikker, herunder hvilken type kreditrisikoafdækning inden for hvilke grænser, anerkendes med henblik på første afsnit med det formål at sikre, at kreditrisikoreduktionsteknikker ikke svigter, når risici opstår, således at kreditrisikoafdækningen genskabes på effektiv måde.

Artikel 17

Undtagelse fra overgangsbestemmelser for store eksponeringer

Undtagelserne i 493, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013, finder ikke anvendelse på eksponeringer, som kernekreditinstitutter, der har været omfattet af strukturelle foranstaltninger i overensstemmelse med denne forordning, har påtaget sig.

Artikel 18

Adskillelsesplan

1. Hvis en kompetent myndighed har truffet en afgørelse i overensstemmelse med artikel 10, stk. 3, om, at et kernekreditinstitut ikke må foretage visse handelsaktiviteter, indgiver kernekreditinstituttet eller i givet fald modervirksomheden i EU en adskillelsesplan til den kompetente myndighed senest

seks måneder efter datoen for den i artikel 10, stk. 3, andet afsnit, omhandlede afgørelse.

Hvis en i artikel 9, stk. 1, omhandlet enhed har truffet afgørelse om at adskille handelsaktiviteter omfattet den i artikel 9 omhandlede undersøgelsespligt fra kernekreditinstituttet, indgiver den tilsvarende en detaljeret adskillelsesplan ved starten af den i artikel 9 omhandlede vurderingsperiode. Planen skal mindst indeholde de oplysninger, der er omhandlet i stk. 2, litra a) og b).

2. Adskillelsesplanen skal indeholde en detaljeret beskrivelse af, hvordan adskillelsen skal gennemføres.

Planen skal mindst indeholde følgende oplysninger:

- a) en præcis angivelse af de aktiver og aktiviteter, som skal adskilles fra kernekreditinstituttet
 - b) en detaljeret beskrivelse af, hvordan de i artikel 13 omhandlede bestemmelser skal anvendes
 - c) en tidsplan for adskillelsen.
3. Den kompetente myndighed vurderer de i stk. 1 og 2 omhandlede planer og træffer en afgørelse om godkendelse af planen eller fremsætter krav om ændringer i adskillelsesplanen senest seks måneder efter indgivelsen.
 4. Hvis den kompetente myndighed fremsætter krav om ændringer i adskillelsesplanen, indgiver kernekreditinstituttet eller i givet fald modervirksomheden i EU senest tre måneder efter den kompetente myndigheds anmodning på ny adskillelsesplanen med de krævede ændringer.
 5. Den kompetente myndighed træffer senest en måned efter indgivelsen på ny en afgørelse om godkendelse eller afvisning af planen. Hvis den kompetente myndighed afviser planen, træffer den senest en måned efter afvisningen en afgørelse med en plan for adskillelse, som indeholder eventuelt nødvendige justeringer.
 6. Hvis kernekreditinstituttet eller i givet fald modervirksomheden i EU ikke indgiver en adskillelsesplan som omhandlet i stk. 1, træffer den kompetente myndighed senest tre måneder efter den i stk. 1 omhandlede frists udløb en afgørelse med en plan for adskillelse.
 7. Hvis kernekreditinstituttet eller i givet fald modervirksomheden i EU ikke indgiver adskillelsesplanen på ny med de af den kompetente myndighed krævede ændringer, træffer den kompetente myndighed senest en måned efter den i stk. 4, første afsnit, omhandlede frists udløb en afgørelse med en plan for adskillelse.
 8. Kernekreditinstituttet eller i givet fald modervirksomheden i EU skal over for den kompetente myndighed godtgøre, at det har gennemført den godkendte plan.
 9. Ledelsesorganet i et kreditinstitut eller en modervirksomhed i EU sikrer, at adskillelsesplanen gennemføres i overensstemmelse med den kompetente myndigheds godkendelse.

Artikel 19

Samarbejde mellem kompetente myndigheder og relevante afviklingsmyndigheder

1. Den kompetente myndighed underretter, før den træffer den i artikel 10, stk. 3, omhandlede afgørelse, den relevante i overensstemmelse med artikel 3 i direktivet om et regelsæt for genopretning og afvikling udpegede afviklingsmyndighed herom.
2. Den kompetente myndighed tager, når den gennemfører den i artikel 9 omhandlede vurdering, og når den i overensstemmelse med artikel 10 fremsætter krav til kernekreditinstituttet om ikke at foretage visse aktiviteter, hensyn til igangværende eller forudgående vurderinger af afviklingsmulighederne foretaget af relevante afviklingsmyndigheder i henhold til artikel 13 og 13a i direktivet om et regelsæt for genopretning og afvikling.
3. Den kompetente myndighed samarbejder med den relevante afviklingsmyndighed og udveksler relevante oplysninger, som anses for at være nødvendige for varetagelsen af dens opgaver.
4. Den kompetente myndighed sikrer, at de foranstaltninger, der træffes i henhold til dette kapitel, er i overensstemmelse med de foranstaltninger, der træffes i overensstemmelse med artikel 13b i forordning (EU) nr. 1024/2013, artikel 8, stk. 9, i forordning (EU) nr. [SRM], artikel 13 og 13a samt artikel 14 og 15 i direktivet om et regelsæt for genopretning og afvikling og artikel 104 i direktiv 2013/36/EU.

Artikel 20

Forbudte aktiviteter

Handelsenheden må ikke:

- a. modtage indskud, som er omfattet af indskudsgarantiordningen i overensstemmelse med direktiv 94/19/EF, medmindre de pågældende indskud er relateret til udveksling af sikkerhedsstillelse i forbindelse med handelsaktiviteter
- b. yde betalingstjenester som defineret i artikel 4, stk. 3, i direktiv 2007/64/EF i tilknytning til de i litra a) omhandlede aktiviteter, medmindre de pågældende betalingstjenester er accessoriske og strengt nødvendige for udveksling af sikkerhedsstillelse i forbindelse med handelsaktiviteter.

Artikel 21

Dispensation fra kravene i kapitel III

1. Kommissionen kan efter anmodning fra en medlemsstat give dispensation fra kravene i dette kapitel til et kreditinstitut, som modtager indskud fra privatpersoner og SMV'er, der er underlagt primær national lovgivning vedtaget inden den 29. januar 2014, hvis den nationale lovgivning opfylder følgende krav:
 - a) den sigter mod at forebygge finansielle stresssituationer, krak og systemiske risici som omhandlet i artikel 1
 - b) den forhindrer kreditinstitutter, som modtager indskud, der er omfattet af indskudsgarantiordningen, fra privatpersoner og SMV'er, i at indgå i lovregulerede handler med investeringer som hovedforpligtet og være i

besiddelse af handelsaktiver; den nationale lovgivning kan dog indeholde bestemmelser om begrænsede undtagelser, således at kreditinstitutter, som modtager indskud fra privatpersoner og SMV'er, kan foretage risikobegrænsende aktiviteter med henblik på forsigtig forvaltning af kapital, likviditet og finansiering og yde begrænsede risikostyringstjenester til kunder

- c) den sikrer, hvis kreditinstitutter, som modtager indskud, der er omfattet af indskudsgarantiordningen, fra privatpersoner og SMV'er, tilhører en koncern, at kreditinstituttet er retligt adskilt fra koncernenheder, som indgår i lovregulerede handler med investeringer som hovedforpligtet eller er i besiddelse af handelsaktiver, og det præciseres, at:
- i) kreditinstitutter, som modtager indskud, der er omfattet af indskudsgarantiordningen, fra privatpersoner og SMV'er, kan træffe afgørelser uafhængigt af andre koncernenheder
 - ii) kreditinstitutter, som modtager indskud, der er omfattet af indskudsgarantiordningen, fra privatpersoner og SMV'er, har et ledelsesorgan, som er uafhængigt af andre koncernenheder og uafhængigt af selve kreditinstituttet
 - iii) kreditinstitutter, som modtager indskud, der er omfattet af indskudsgarantiordningen, fra privatpersoner og SMV'er, selv er underlagt kapital- og likviditetskrav
 - iv) kreditinstitutter, som modtager indskud, der er omfattet af indskudsgarantiordningen, fra privatpersoner og SMV'er, ikke må indgå kontrakter eller foretage transaktioner med andre koncernenheder, medmindre det sker på vilkår, som kan sammenlignes med de i artikel 13, stk. 7 omhandlede.

2. Medlemsstater, som ønsker at få dispensation for et kreditinstitut, som er underlagt den pågældende nationale lovgivning, indgiver til Kommissionen en anmodning om dispensation vedlagt en positiv udtalelse fra den kompetente myndighed, som fører tilsyn med det kreditinstitut, der er genstand for anmodningen om dispensation. Den pågældende anmodning skal indeholde alle de oplysninger, som er nødvendige for at kunne vurdere den nationale lovgivning, og en præcisering af, hvilke kreditinstitutter der anmodes om dispensation for. Hvis Kommissionen finder, at oplysningerne ikke er tilstrækkelige, kontakter den senest to måneder efter modtagelse af anmodningen den pågældende medlemsstat og præciserer, hvilke yderligere oplysninger der er behov for.

Når Kommissionen finder, at den har alle de oplysninger, som er nødvendige for at vurdere anmodningen om dispensation, underretter den senest efter en måned den anmodende medlemsstat om, at oplysningerne er tilstrækkelige.

Kommissionen vedtager senest fem måneder efter den i andet afsnit omhandlede underretning, efter høring af EBA om de årsager, som ligger til grund for den påtænkte afgørelse, og om de eventuelle konsekvenser af en sådan afgørelse for den finansielle stabilitet i Unionen og det indre markeds funktion, en gennemførelsesafgørelse, hvori det meddeles, at den nationale lovgivning ikke er i strid med dette kapitel, og hvori der gives dispensation til de kreditinstitutter, der er omhandlet i den i stk. 1 omhandlede anmodning. Hvis Kommissionen meddeler, at den nationale lovgivning er i strid med dette kapitel, og at den ikke har til hensigt at give dispensation, beskrives indvendingerne nærmere, og den anmodende

medlemsstat får lejlighed til at fremsætte skriftlige bemærkninger senest en måned efter den dato, hvor Kommissionen giver underretning om sine indvendinger. Kommissionen vedtager senest tre måneder efter fristen for indgivelse en gennemførelsesafgørelse om dispensation eller afslag på at give dispensation.

Hvis den nationale lovgivning ændres, underretter medlemsstaten Kommissionen om ændringerne. Kommissionen kan tage den i tredje afsnit omhandlede gennemførelsesafgørelse op til revision.

Hvis national lovgivning, som ikke er i strid med dette kapitel, ikke længere finder anvendelse på et kreditinstitut, som har fået dispensation fra kravene i dette kapitel, trækkes dispensationen for det pågældende kreditinstitut tilbage.

Kommissionen underretter EBA om sine afgørelser. EBA offentliggør en oversigt over de kreditinstitutter, som har fået dispensation i overensstemmelse med denne artikel. Oversigten opdateres løbende.

Kapitel IV

Enheder omfattet af kravene i kapitel II og III

Artikel 22

Bestemmelser om beregning af tærskler

1. For så vidt angår artikel 3, litra b), nr. ii), beregnes tærsklerne på grundlag af det konsoliderede regnskab for modervirksomheden i EU.
2. For så vidt angår artikel 3, litra b), nr. iii), beregnes tærsklerne på grundlag af de aktiviteter, som foretages i EU.
3. Aktiver og forpligtelser i forsikrings- og genforsikringsselskaber og i andre ikke-finansielle virksomheder medtages ikke i beregningen.
4. Den kompetente myndighed identificerer senest den [*OP insert the correct date by 12 months of publication of this Regulation*] de kreditinstitutter og koncerner, som i overensstemmelse med artikel 3 er omfattet af denne forordning, og underretter omgående EBA herom.

EBA offentliggør omgående efter underretning fra den kompetente myndighed den i første afsnit omhandlede oversigt. Oversigten opdateres løbende.

Artikel 23

Beregning af handelsaktiviteter

1. For så vidt angår artikel 3 beregnes handelsaktiviteter i overensstemmelse med den gældende regnskabsordning som følger:

Handelsaktiviteter = $(TSA + TSL + DA + DL)/2$, hvor:

- a) handelsværdipapiraktiver (Trading Securities Assets, "TSA") er aktiver, som udgør en del af en portefølje, som forvaltes sammen, og som udviser et nyligt mønster af kortsigtet realisation af gevinster, eksklusive derivataktiver

- b) handelsværdipapirforpligtelser (Trading Securities Liabilities, "TSL") er forpligtelser indgået med henblik på tilbagekøb på kort sigt, som udgør en del af en portefølje, som forvaltes sammen, og som udviser et nyligt mønster af kortsigtet realisation af gevinster, eksklusive derivatforpligtelser
 - c) derivataktiver (Derivative Assets, "DA") er derivater med positive genanskaffelsesværdier, der ikke er identificeret som sikringsderivater eller indbyggede derivater
 - d) derivatforpligtelser (Derivative Liabilities, "DL") er derivater med negative genanskaffelsesværdier, der ikke er identificeret som sikringsderivater.
2. Aktiver og forpligtelser i forsikrings- og genforsikringsselskaber og i andre ikke-finansielle virksomheder medtages ikke i beregningen af handelsaktiviteter.
3. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere den metodologi, der skal anvendes til at beregne de i stk. 1 omhandlede handelsaktiviteter, under hensyntagen til forskellene mellem de gældende regnskabsordninger.
- EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den [*OP please introduce exact date 1 month from the day of publication of the Regulation*].
- Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.
4. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 35 om ændring af de i stk. 1, litra a)-d), omhandlede handelsaktiviteters bestanddele med henblik på at tage højde for ændringer i de gældende regnskabsordninger.

Artikel 24

Indgivelse af oplysninger om handelsaktiviteter til den kompetente myndighed

1. De i artikel 3 omhandlede enheder indgiver første gang den [*PO to insert a date 9 months after the date of publication of this Regulation*] og derefter på årsbasis de relevante oplysninger om det samlede beløb for deres handelsaktiviteter og bestanddelene deraf, jf. artikel 23, stk. 1, til den kompetente myndighed.
2. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at fastlægge den ensartede model for indgivelse af oplysninger som omhandlet i stk. 1 og en vejledning i, hvordan denne model anvendes.
- EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den [*OP please introduce exact date, 1 month from the day of publication of the Regulation*].
- Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

KAPITEL V

Compliance

AFDELING 1

Enheder

Artikel 25

Pligter pålagt enheder, som er omfattet af denne forordning

1. De enheder, som er omfattet af denne forordning, træffer passende foranstaltninger for at sikre, at de kompetente myndigheder kan indhente de oplysninger, de har brug for til at vurdere, om denne forordning overholdes.
2. De enheder, der er omfattet af denne forordning, giver den kompetente myndighed alle de oplysninger, som er nødvendige for at vurdere, om de overholder denne forordning, herunder de oplysninger, som er nødvendige for den i artikel 9, stk. 2, omhandlede vurdering på grundlag af parametre. De pågældende enheder sikrer endvidere, at deres interne kontrol og administrative og regnskabsmæssige praksis gør det muligt til hver en tid at overvåge, om de overholder denne forordning.
3. De enheder, som er omfattet af denne forordning, registrerer alle deres transaktioner og dokumenterer de systemer og processer, som anvendes med henblik på denne forordning, på en sådan måde, at den kompetente myndigheder til enhver tid kan overvåge, om denne forordning overholdes.

AFDELING 2

Kompetente myndigheder

Artikel 26

De kompetente myndigheders beføjelser og pligter

1. De kompetente myndigheder skal, når de varetager de pligter, som er pålagt dem i overensstemmelse med denne forordning, anvende de beføjelser, som er tillagt dem i henhold til den relevante EU-lovgivning.
2. Den kompetente myndighed skal overvåge de aktiviteter, som foretages af de enheder, der er omfattet af denne forordning, og løbende vurdere og sikre overholdelsen af denne forordning.
3. Kompetente myndigheder skal have beføjelse til at anmode en modervirksomhed i EU, som ikke er en lovreguleret enhed, men som har mindst en dattervirksomhed, som er en lovreguleret enhed, om at sikre, at de lovregulerede enheder overholder denne forordning.

4. I denne forordning anses den konsoliderende tilsynsmyndighed for at være den kompetente myndighed i forhold til alle koncernenheder, som tilhører den samme koncern som modervirksomheden i EU, og som er omfattet af denne forordning.

Den konsoliderende tilsynsmyndighed skal, når dattervirksomheden af en modervirksomhed i EU er etableret i en anden medlemsstat og underlagt tilsyn af en anden tilsynsmyndighed end modervirksomheden i EU, og når dattervirksomheden er signifikant, jf. artikel 6, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1024/2013, høre den kompetente myndighed i den signifikante dattervirksomheds hjemland om afgørelser, som den konsoliderende tilsynsmyndighed skal træffe i henhold til denne forordning.

Kapitel VI

Forholdet til tredjelande

Artikel 27

Ækvivalente retlige rammer i tredjelande

1. Kommissionen kan efter anmodning fra en kompetent myndighed i en medlemsstat eller et tredjeland eller på eget initiativ vedtage gennemførelsesretsakter, hvorved det fastlægges, at:
 - a) de juridiske, tilsyns- og håndhævelsmæssige foranstaltninger i et tredjeland sikrer, at kreditinstitutter og modervirksomheder i det pågældende tredjeland opfylder bindende krav, som er ækvivalente i forhold til kravene i artikel 6, 10-16 og 20
 - b) de retlige rammer i det pågældende tredjeland tilvejebringer et effektivt ækvivalent system til anerkendelse af strukturelle foranstaltninger i henhold til tredjelandes nationale lovgivningsordninger.
2. Kommissionen kan ændre eller trække sin afgørelse tilbage, hvis de betingelser, der ligger til grund for afgørelsen, ikke længere er opfyldt.
3. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med denne forordnings artikel 35 med henblik på at fastsætte kriterierne for at vurdere, om et tredjelandes retlige og tilsynsmæssige rammer er ækvivalente i forhold til denne forordning.

Kommissionen vedtager den delegerede retsakt senest den [*OP please introduce the exact date within 24 months from the entry into force of this Regulation*].
4. EBA etablerer samarbejdsaftaler med de relevante kompetente myndigheder i tredjelande, hvis retlige og tilsynsmæssige rammer anses for at være ækvivalente i forhold til denne forordning i henhold til stk. 1-3. Sådanne aftaler omfatter mindst en ordning, som giver mulighed for udveksling af et minimum af oplysninger mellem de relevante kompetente myndigheder i begge jurisdiktioner.

Kapitel VII

Administrative sanktioner og foranstaltninger

Artikel 28

Administrative sanktioner og foranstaltninger

1. Uden at det berører de kompetente myndigheders tilsynsbeføjelser i artikel 26 og medlemsstaternes ret til at indføre og pålægge strafferetlige sanktioner, skal medlemsstaterne i overensstemmelse med national lovgivning påse, at de kompetente myndigheder har beføjelse til at pålægge administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger i tilknytning til som minimum følgende overtrædelser:
 - a) overtrædelse af forbuddet i artikel 6
 - b) manipulering af oplysninger, som skal indgives i overensstemmelse med artikel 24, stk. 1.

Medlemsstaterne tillægger de kompetente myndigheder beføjelse til at pålægge et kreditinstitut og koncernenheder, herunder et blandet holdingselskab, et forsikringsselskab eller et genforsikringsselskab, administrative sanktioner og administrative foranstaltninger.

Hvis de i første afsnit omhandlede bestemmelser finder anvendelse på juridiske personer, skal medlemsstaterne påse, at de kompetente myndigheder tillægges beføjelse til i tilfælde af en overtrædelse at anvende sanktioner i overensstemmelse med betingelserne i national lovgivning over for medlemmer af ledelsesorganet og over for andre personer, som i henhold til national lovgivning er ansvarlige for overtrædelser.

2. De i stk. 1 omhandlede administrative sanktioner og foranstaltninger skal være effektive og forholdsmæssige og have afskrækkende virkning.
3. Hvis medlemsstaterne har valgt at indføre strafferetlige sanktioner for overtrædelser af de i stk. 1 omhandlede bestemmelser, sikrer de, at der er truffet egnede foranstaltninger, således at de kompetente myndigheder har alle de nødvendige beføjelser til at tage kontakt med retslige myndigheder inden for deres jurisdiktion for at indhente specifikke oplysninger vedrørende strafferetlig efterforskning eller straffesager, der er indledt for mulige overtrædelser af artikel 6 og for manipulering af oplysninger, som skal indgives i henhold til artikel 24, stk. 1, og at give andre kompetente myndigheder og EBA de samme muligheder, således at disse kan opfylde deres forpligtelse til at samarbejde med hinanden og, hvis det er relevant, med EBA i forbindelse med anvendelsen af stk. 1.

De kompetente myndigheder kan også samarbejde med de kompetente myndigheder i andre medlemsstater i forbindelse med udøvelsen af deres sanktionsbeføjelser.

4. Medlemsstaterne skal i overensstemmelse med national lovgivning give de kompetente myndigheder beføjelse til at anvende som minimum følgende administrative sanktioner og andre foranstaltninger i tilfælde af overtrædelser som omhandlet i stk. 1:

- a) et påbud, som pålægges den person, som er ansvarlig for overtrædelsen, om at bringe den udviste ulovlige handlemåde til ophør og at afholde sig fra at gentage en sådan handlemåde
- b) udlevering af den fortjeneste, der er opnået, eller af det tab, der er undgået som følge af overtrædelsen, såfremt disse beløb kan beregnes
- c) en offentlig advarsel, hvori nævnes den ansvarlige person og overtrædelsens art
- d) inddragelse eller suspendering af godkendelsen
- e) et midlertidigt forbud over for fysiske personer, der anses for at være ansvarlige, mod at varetage ledelsesfunktioner i en enhed som omhandlet i artikel 3
- f) et i tilfælde af gentagne overtrædelser permanent forbud over for fysiske personer, der anses for at være ansvarlige, mod at varetage ledelsesfunktioner i en enhed som omhandlet i artikel 3
- g) pålæggelse af administrative bøder inden for et loft på mindst tre gange den fortjeneste, der er opnået, eller det tab, der er undgået som følge af overtrædelsen, såfremt disse beløb kan beregnes
- h) for fysiske personer: administrative bøder inden for et loft på mindst 5 000 000 EUR eller i medlemsstater, hvor euroen ikke er den officielle valuta, den tilsvarende værdi i national valuta på datoen for denne forordnings ikrafttræden
- i) for juridiske personer: administrative bøder inden for et loft på mindst 10 % af den samlede årlige omsætning for den juridiske person ifølge de seneste foreliggende regnskaber, der er godkendt af ledelsesorganet; hvis den juridiske person er en modervirksomhed eller en dattervirksomhed af den modervirksomhed, der skal udarbejde et konsolideret regnskab i henhold til direktiv 2013/34/EU, er den relevante årlige omsætning den samlede årlige omsætning eller den tilsvarende type indtægter i overensstemmelse med den relevante regnskabsordning ifølge de seneste foreliggende konsoliderede regnskaber, der er godkendt af ledelsesorganet for den øverste modervirksomhed.

Medlemsstaterne kan bestemme, at de kompetente myndigheder har yderligere beføjelser end dem, der er omhandlet i dette stykke, og kan fastsætte et bredere spektrum af sanktioner og højere niveau for sanktionerne end dem, der er fastsat i dette stykke.

5. Medlemsstaterne giver senest den [*OP please introduce the exact date 12 months after entry into force of this Regulation*] Kommissionen og EBA meddelelse om de i stk. 1 omhandlede regler. De giver omgående Kommissionen og EBA meddelelse om eventuelle senere ændringer af disse.

Artikel 29

Udøvelse af tilsynsbeføjelser og sanktioner

1. Når typen og niveauet af administrative sanktioner og andre foranstaltninger fastlægges, sikrer medlemsstaterne, at de kompetente myndigheder tager højde for alle relevante forhold, herunder bl.a.:
 - a) overtrædelsens grovhed og dens varighed

- b) graden af ansvar hos den person, der er ansvarlig for overtrædelsen
- c) den finansielle styrke hos den person, der er ansvarlig for overtrædelsen, under hensyn til faktorer som f.eks. den juridiske persons samlede omsætning eller en fysisk persons årsindkomst
- d) vigtigheden af den fortjeneste, den person, der er ansvarlig for overtrædelsen, har opnået, eller det tab, den person, der er ansvarlig for overtrædelsen, har undgået, såfremt disse beløb kan beregnes
- e) den for overtrædelsen ansvarlige persons vilje til at samarbejde med den kompetente myndighed, uden at det dog tilsidesætter kravet om tilbagebetaling af den pågældende persons fortjeneste eller undgåede tab
- f) overtrædelser, som den person, der er ansvarlig for overtrædelsen, tidligere har begået
- g) foranstaltninger, som den person, der er ansvarlig for overtrædelsen, har truffet for at forhindre gentagelser heraf
- h) enhver potentiel systemisk følge af overtrædelsen.

Artikel 30

Indberetning af overtrædelser

1. De kompetente myndigheder indfører effektive ordninger for at muliggøre indberetning af faktiske eller potentielle overtrædelser som omhandlet i artikel 28, stk. 1.
2. De mekanismer, som er omhandlet i stk. 1, skal som minimum omfatte:
 - a) særlige procedurer for modtagelse af indberetninger af overtrædelser og opfølgning heraf, herunder etablering af sikre kommunikationskanaler for sådanne indberetninger
 - b) hensigtsmæssig beskyttelse af kontraktansatte, der indberetter overtrædelser, eller som beskyldes for overtrædelser, mod gengældelsesforanstaltninger, diskrimination eller andre former for uretfærdig behandling
 - c) beskyttelse af personoplysninger vedrørende både den person, der indberetter overtrædelsen, og den fysiske person, der hævdes at have begået overtrædelsen, herunder beskyttelse af deres identitet, i alle faser af proceduren, idet der dog må gives oplysninger, hvis dette kræves i henhold til national lovgivning som led i efterforskning eller efterfølgende retssager.
3. Medlemsstaterne stiller krav om, at arbejdsgivere har passende interne procedurer for deres ansatte, således at de kan indberette de i artikel 28, stk. 1, omhandlede overtrædelser.
4. Medlemsstaterne kan indføre bestemmelser om, at der kan gives finansielle incitamenter til personer, der tilbyder relevante oplysninger om potentielle overtrædelser af denne forordning, i overensstemmelse med national lovgivning, hvis disse personer ikke har en anden allerede eksisterende retlig eller kontraktmæssig forpligtelse til at indberette sådanne oplysninger, og hvis oplysningerne er nye, og de fører til pålæggelse af en administrativ sanktion eller anden foranstaltning eller en strafferetlig sanktion for overtrædelse af denne forordning.

Artikel 31

Udveksling af oplysninger med EBA

1. De kompetente myndigheder giver årligt EBA sammenfattede oplysninger vedrørende alle administrative foranstaltninger og administrative sanktioner, de har iværksat i henhold til artikel 28. EBA offentliggør disse oplysninger i en årlig rapport.
2. Hvis medlemsstaterne har valgt at indføre strafferetlige sanktioner for overtrædelser af bestemmelser som omhandlet i artikel 28, stk. 1, skal deres kompetente myndigheder årligt til EBA indberette anonymiserede og aggregerede data vedrørende al strafferetlig efterforskning, der er foretaget, og alle strafferetlige sanktioner, der er pålagt. EBA offentliggør disse oplysninger i en årlig rapport.
3. Har den kompetente myndighed offentliggjort oplysninger om administrative sanktioner, bøder og andre foranstaltninger samt strafferetlige sanktioner, skal den samtidigt underrette EBA herom.
4. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at fastlægge procedurene og formatet for udvekslingen af oplysninger, jf. stk. 1 og 2.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den [*OP please introduce exact date* by 12 months after the publication of the Regulation].

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 32

Offentliggørelse af afgørelser

1. De kompetente myndigheder offentliggør afgørelser om at pålægge en administrativ sanktion eller anden foranstaltning i forbindelse med en overtrædelse af artikel 6 og manipulering af finansielle oplysninger som omhandlet i artikel 28, stk. 1, på deres websted, umiddelbart efter at den person, der er omfattet af den pågældende afgørelse, er blevet underrettet om afgørelsen, jf. dog tredje afsnit.

Af de oplysninger, der offentliggøres i henhold til første afsnit, skal det som minimum fremgå, hvilken type og art overtrædelse der er tale om, og hvem der er omfattet af afgørelsen.

Første og andet afsnit finder ikke anvendelse på afgørelser, ved hvilke der pålægges foranstaltninger af efterforskningsmæssig karakter.

Finder en kompetent myndighed efter en vurdering i det enkelte tilfælde, at offentliggørelsen af identiteten på en juridisk person, der er omfattet af afgørelsen, eller af personoplysninger vedrørende en fysisk person ville være uforholdsmæssig, eller ville en sådan offentliggørelse være til hinder for en igangværende undersøgelse eller indebære en risiko for de finansielle markeders stabilitet eller en igangværende undersøgelse, skal den forholde sig på en af følgende måder:

- a) udsætte offentliggørelsen af afgørelsen, indtil årsagerne til udsættelsen ikke længere gør sig gældende
 - b) offentliggøre afgørelsen i anonym form i overensstemmelse med national lovgivning, hvis det ved en sådan offentliggørelse sikres, at de pågældende personoplysninger beskyttes effektivt, og i givet fald udsætte offentliggørelsen af de relevante oplysninger i en rimelig periode, hvis det må forventes, at årsagerne til en offentliggørelse i anonym form ikke længere vil gøre sig gældende i løbet af den pågældende periode
 - c) ikke offentliggøre afgørelsen, hvis den kompetente myndighed finder, at offentliggørelse i henhold til litra a) eller b) ikke i tilstrækkelig grad vil sikre:
 - i) at der ikke er risiko for de finansielle markeders stabilitet
 - ii) forholdsmæssigheden af offentliggørelsen af sådanne afgørelser vedrørende foranstaltninger, der vurderes at være af mindre betydning.
2. Hvis afgørelsen indbringes for en national retslig, administrativ eller anden myndighed, offentliggør de kompetente myndigheder også straks sådanne oplysninger på deres websted sammen med efterfølgende oplysninger om resultatet af denne klage. Afgørelser om at annullere en beslutning, som der er klaget over, offentliggøres også.
3. Kompetente myndigheder sikrer, at enhver afgørelse offentliggjort i medfør af denne artikel forbliver tilgængelig på deres officielle websted mindst fem år efter offentliggørelsen. Personoplysninger i disse afgørelser forbliver kun på den kompetente myndigheds websted i den periode, der er nødvendig, jf. de gældende databeskyttelsesregler.

Kapitel VIII

Rapporter og revision

Artikel 33

Rapporter fra EBA

EBA udarbejder i samarbejde med ESMA følgende rapporter og indgiver dem til Kommissionen senest den [*OP please introduce exact date, 12 months from the publication of the Regulation.*]:

- a) en rapport om den eventuelle grænse for de i artikel 9, stk. 2, litra a)-h), omhandlede parametre og de securitiseringstyper, som efter EBA's opfattelse ikke udgør en trussel mod den finansielle stabilitet i kernekreditinstituttet eller Unionens finansielle system
- b) en rapport om, hvorvidt andre typer derivater og andre typer finansielle instrumenter end de i artikel 11, stk. 1, omhandlede bør medtages med henblik på forsigtig styring af kernekreditinstitutters egne risici
- c) en rapport om, hvorvidt det kan tillades at sælge andre finansielle instrumenter til afdækningsformål end de i artikel 12, stk. 1, omhandlede til kunder, og om den andel

af kapitalgrundlagskravet, som udgør grænsen for, hvornår derivater ikke må sælges, jf. artikel 12, stk. 2, litra b).

Artikel 34

Revision

Kommissionen overvåger regelmæssigt virkningerne af bestemmelserne i denne forordning i forhold til de i artikel 1 omhandlede mål og stabiliteten i Unionens finansielle system som helhed under hensyntagen til udviklingen i markedsstrukturerne og udviklingen i de ved denne forordning regulerede enheder og deres aktiviteter, og fremsætter om nødvendigt lovgivningsforslag. Ved revisionen fokuseres der navnlig på anvendelsen af de i artikel 3 omhandlede tærskler, anvendelsen af det i artikel 6 omhandlede forbud og dets effektivitet, omfanget af de i artikel 8 omhandlede aktiviteter og de i artikel 9 omhandlede parametrene's egnethed. Kommissionen indgiver senest den 1. januar 2020 og derefter regelmæssigt under hensyntagen til de kompetente myndigheders synspunkter en rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om ovennævnte spørgsmål, om nødvendigt ledsaget af et lovgivningsforslag.

Kapitel IX

Afsluttende bestemmelser

Artikel 35

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 6, stk. 6, artikel 8, stk. 3, artikel 10, stk. 5, artikel 11, stk. 3, artikel 12, stk. 2, artikel 15, stk. 2, artikel 16, stk. 2, artikel 23, stk. 4, og artikel 27, stk. 3, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra den dato, der er omhandlet i artikel 38.
3. Den i artikel 6, stk. 6, artikel 8, stk. 3, artikel 10, stk. 5, artikel 11, stk. 3, artikel 12, stk. 2, artikel 15, stk. 2, artikel 16, stk. 2, artikel 23, stk. 4, og artikel 27, stk. 3, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
5. En delegeret retsakt, der vedtages efter artikel 6, stk. 6, artikel 8, stk. 3, artikel 10, stk. 5, artikel 11, stk. 3, artikel 12, stk. 2, artikel 15, stk. 2, artikel 16, stk. 2, artikel 23, stk. 4, og artikel 27, stk. 3, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet inden to måneder fra meddelelsen af retsakten har gjort indsigelse til

Europa-Parlamentet eller Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke vil gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 36

Ikrafttrædelse og anvendelsesdato

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra ikrafttrædelsesdatoen med undtagelse af artikel 6, der anvendes fra den [*OP please introduce exact date, 18 months after publication of this Regulation*], og artikel 13-18 og 20, der anvendes fra den [*OP please introduce exact date, 36 months after publication of this Regulation*].

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

LEGISLATIVE FINANCIAL STATEMENT

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

- 1.1. Forslagets/initiativets betegnelse
- 1.2. Berørt(e) politikområde(r) inden for ABM/ABB-strukturen
- 1.3. Forslagets/initiativets art
- 1.4. Mål
- 1.5. Forslagets/initiativets begrundelse
- 1.6. Varighed og finansielle virkninger
- 1.7. Påtænkt(e) forvaltningsmetode(r)

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

- 2.1. Bestemmelser om kontrol og rapportering
- 2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem
- 2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

- 3.1. Berørt(e) udgiftspost(er) på budgettet og udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme
- 3.2. Anslåede virkninger for udgifterne
 - 3.2.1. *Sammenfatning af de anslåede virkninger for udgifterne*
 - 3.2.2. *Anslåede virkninger for aktionsbevillingerne*
 - 3.2.3. *Anslåede virkninger for administrationsbevillingerne*
 - 3.2.4. *Forenelighed med indeværende flerårige finansielle ramme*
 - 3.2.5. *Tredjemands bidrag til finansieringen*
- 3.3. Anslåede virkninger for indtægterne

FINANSIERINGSOVERSIGT

5. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

5.1. Forslagets/initiativets betegnelse

Europa-Parlamentets og Rådets forordning om strukturelle foranstaltninger til forbedring af modstanddygtigheden i kreditinstitutter i EU

5.2. Berørt(e) politikområde(r) inden for ABM/ABB-strukturen⁴³

Det indre marked – finansielle markeder

5.3. Forslagets/initiativets art

Forslaget/initiativet drejer sig om en **ny foranstaltning**

5.4. Mål

5.4.1. *Det eller de af Kommissionens flerårige strategiske mål, som forslaget/initiativet vedrører*

Bidrage til at mindske risiciene for den finansielle stabilitet og genoprette investorernes og andre markedsdeltageres tillid til finansmarkederne.

5.4.2. *Specifikke mål og berørte ABM/ABB-aktiviteter*

I lyset af ovennævnte generelle målsætninger har forordningen til formål at forebygge systemiske risici og finansielle stresssituationer samt krak i store, komplekse og indbyrdes afhængige banker og at opfylde en række mål:

- At begrænse overdreven risikotagning i kreditinstitutter
- At fjerne væsentlige interessekonflikter mellem kreditinstitutters forskellige dele
- At undgå fejlallokering af ressourcer og fremme långivning til realøkonomien
- At sikre ikke-konkurrenceforvridende vilkår for alle kreditinstitutter i det indre marked
- At begrænse indbyrdes afhængighed i den finansielle sektor, som medfører systemiske risici
- At fremme effektiv ledelse af, effektiv overvågning af og effektivt tilsyn med kreditinstitutter
- At fremme velordnet afvikling og genopretning af koncerner.

⁴³ ABM: Activity Based Managing (aktivitetsbaseret ledelse). – ABB: Activity Based Budgeting (aktivitetsbaseret budgetlægning).

5.4.3. *Forventede resultater og virkninger*

Angiv, hvilke virkninger forslaget/initiativet forventes at få for modtagerne/målgruppen.

Begrænsning af overdreven risikotagning i kreditinstitutter

Begrænsning af væsentlige interessekonflikter mellem kreditinstitutters forskellige dele

Begrænsning af fejlallokering af ressourcer og fremme af långivning til realøkonomien

Mindre konkurrenceforvridning på det indre marked

Begrænsning af den indbyrdes afhængighed i den finansielle sektor

Mere effektiv ledelse af, effektiv overvågning af og effektivt tilsyn med kreditinstitutter

Mere velordnet afvikling og genopretning af de største og mest komplekse bankkoncerner.

5.4.4. *Virknings- og resultatindikatorer*

Angiv indikatorerne til kontrol af forslagets/initiativets gennemførelse.

Blandt de relevante indikatorer til evaluering af forslaget kan nævnes:

- Antallet og størrelsen af banker, der er omfattet af krav om strukturel adskillelse
- Henregning af aktiviteter til enheder, der modtager indlån, eller som foretager handelsaktiviteter
- Transaktionsomfang, spread og likviditet på relevante markeder
- Udviklingen i markedsandelen for banker, der er omfattet af strukturel adskillelse
- Markedskoncentrationen med hensyn til aktiviteter, der er omfattet af strukturel adskillelse
- Nye markedsdeltagere inden for aktiviteter, der er omfattet af strukturel adskillelse
- Udviklingen i overskudsgraden for banker, der er omfattet af strukturel adskillelse
- Omfanget af implicitte offentlige subsidier
- Finansieringsomkostningsfordelene for banker, der er for store til at krakke
- Handels- og låneaktiviteterne i banker, der er for store til at krakke.

5.5. **Forslagets/initiativets begrundelse**

5.5.1. *Behov, der skal opfyldes på kort eller lang sigt*

EU og dets medlemsstater har siden finanskrisens start foretaget en gennemgribende revision af bankregulering og -tilsyn.

På bankområdet har EU iværksat en række reformer for at forbedre bankernes modstandsdygtighed og for at begrænse virkningen af eventuelle bankkrak. Målet er at skabe et sikrere, sundere, mere gennemsigtigt og mere ansvarligt finansielt system, der arbejder for økonomien og samfundet som helhed. Her kan særlig nævnes den nye forordning og det nye direktiv om kapitalkrav (CRR/CRDIV) og forslaget til direktiv om genopretning og afvikling af banker (BRRD).

EU's banksektor og de enkelte banker har fortsat en betragtelig størrelse, både relativt og absolut set. De største banker er også mere aktive inden for komplekse handelsaktiviteter og på tværs af grænserne i kraft af et meget stort antal juridiske enheder.

Flere medlemsstater og en række tredjelande er derfor gået et skridt videre og har gennemført eller er i færd med at gennemføre strukturreformer af deres banksektorer for at tage hånd om

de problemer, der kan opstå med de største og mest komplekse finansielle institutioner. Også internationale institutioner som f.eks. G20, Rådet for Finansiell Stabilitet, Den Internationale Betalingsbank, IMF og OECD har understreget betydningen af sådanne reformer hvad angår bl.a. mulighederne for afvikling og har opfordret til en bred og global debat om bankers forretningsmodeller.

5.5.2. *Merværdien ved en indsats fra EU's side*

På baggrund af denne udvikling er det i høj grad berettiget, at der handles på EU-plan. De nationale reformer har stort set samme mål, men de udmøntes forskelligt. Dette vil fordre beslutninger om etablering, idet banker, der er for store til at krakke, kan tænkes at overføre aktiviteter til eller etablere sig i en anden medlemsstat. Et fælles initiativ fra EU's side vil derfor være mere effektivt. Behovet for ensartede bestemmelser er særlig vigtigt for bankunionen for at lette den fælles tilsynsmekanismes tilsynsopgaver og den fælles afviklingsmekanismes afviklingsforanstaltninger.

5.5.3. *Erfaringer fra lignende foranstaltninger*

Ikke relevant

5.5.4. *Sammenhæng med andre relevante instrumenter og eventuel synergivirkning*

EU har allerede iværksat en række reformer for at øge bankernes modstandsdygtighed og reducere sandsynligheden for og virkningen af bankkrak. Blandt disse reformer kan nævnes foranstaltninger til at styrke bankernes solvens (kapital- og likviditetskravene som led i CRR/CRDIV-pakken); foranstaltninger til at forbedre mulighederne for at afvikle banker (BRRD-forslaget); foranstaltninger til bedre at garantere indskud (revision af direktivet om indskudsgarantiordninger (DGS)); foranstaltninger til at forbedre gennemsigtigheden og afhjælpe risiciene i tilknytning til derivater og forbedre markedsinfrastrukturen (forordningen om en europæisk markedsinfrastruktur (EMIR) og de hermed forbundne revisioner af direktivet om markeder for finansielle instrumenter (MiFID)). Med henblik på at bryde den negative vekselvirkning mellem stats- og bankrisici og genoprette tilliden til euroen og banksystemet har Europa-Kommissionen derudover opfordret til videreudvikling af en bankunion på grundlag af et fælles europæisk regelsæt for alle banker i EU. Heri indgår også en fælles tilsynsmekanisme (SSM) og en fælles afviklingsmekanisme (SRM), som vil være obligatorisk for eurolandene, men åben for frivillig deltagelse for alle andre medlemsstater.

På trods af denne vidtrækkende reformdagsorden er det nødvendigt med yderligere foranstaltninger for at begrænse sandsynligheden for og virkningen af krak i banker, der er for store til at krakke. Der er bred opbakning til sådanne foranstaltninger, hvilket også fremgår af nylige udtalelser fra G20-ledere og -ministre.

Hvad angår virkningerne af krak, vil gennemførelsen af BRRD bane vej for velordnet afvikling af normale EU-banker og således væsentligt begrænse konsekvenserne af sådanne bankers krak for de offentlige finanser. Afviklingsbeføjelserne vil være en udfordring i sammenhæng med banker, der er for store til at krakke, idet deres regnskaber og selskabsstrukturer er så store, integrerede og komplekse. Potentialet for, at der i sidste ende skal gives offentlige tilskud, bliver i høj grad begrænset, men der er en risiko for, at det stadig består, hvis beføjelserne ikke udnyttes fuldt ud i alle tilfælde. Konsekvenserne af en stor og kompleks banks krak kan derfor stadig være betydelige. Alt dette kan forklare, hvorfor der i markedet er en opfattelse af, at der stadig er implicite subsidier. Der er behov for yderligere klarhed med hensyn til potentielle supplerende strukturelle foranstaltninger. Strukturelle reformer vil øge den vifte af muligheder, som står til myndighedernes rådighed i forbindelse med nødlidende store bankkoncerner. Ved at øge troen på, at der kan ske velordnet afvikling, øger det også markedsdisciplinen og dynamikken i bankregnskaberne. Strukturelle reformer kunne

gøre de nye beføjelser, der tillægges i henhold til BRRD, mere effektive for banker, der er for store til at krakke, eftersom afviklingsmyndighederne vil stå over for separate, adskilte og enklere regnskaber. Dette vil gøre det lettere at overvåge og vurdere de forskellige enheder i en bankkoncern, og det øger spektret af muligheder, der er til rådighed for afviklingsmyndighederne. Yderligere foranstaltninger for banker, der er for store til at krakke, er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet i BRRD.

5.6. Varighed og finansielle virkninger

Forslag/initiativ af **ubegrænset varighed**

Ikrafttrædelse og tidspunkt for anvendelse: efter planen 2015/2017. Forbuddet mod egenhandel skal overholdes fra januar 2017 og de potentielle adskillelseskraav fra juli 2018.

5.7. Påtænkt(e) forvaltningsmetode(r)⁴⁴

Fra 2014-budgettet

Direkte forvaltning ved Kommissionen

- ved dens tjenestegrene, herunder ved dens personale i Unionens delegationer
- ved forvaltningsorganerne

Delt forvaltning sammen med medlemsstaterne

Indirekte forvaltning ved uddelegering af gennemførelsesopgaver til:

- tredjelande eller organer, som tredjelande har udpeget
- internationale organisationer og deres agenturer (angives nærmere)
- EIB og Den Europæiske Investeringsfond
- organer omhandlet i finansforordningens artikel 208 og artikel 209
- offentligretlige organer
- privatretlige organer, der har fået overdraget offentlige tjenesteydelsesopgaver, i det omfang de stiller tilstrækkelige finansielle garantier
- privatretlige organer, der er undergivet lovgivningen i en medlemsstat, og som har fået overdraget gennemførelsen af et offentlig-privat partnerskab, og som stiller tilstrækkelige finansielle garantier
- personer, som har fået pålagt at gennemføre specifikke aktioner i FUSP i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union, og som er identificeret i den relevante basisretsakt.
- *Hvis der angives flere forvaltningsmetoder, gives der en nærmere forklaring i afsnittet "Bemærkninger".*

Bemærkninger

EBA er et reguleringsorgan, der handler under Kommissionens tilsyn.

⁴⁴ Forklaringer vedrørende forvaltningsmåder og henvisninger til finansforordningen findes på webstedet BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

6. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

6.1. Bestemmelser om kontrol og rapportering

Ifølge forslaget skal Kommissionen med regelmæssige mellemrum evaluere effektiviteten af de foreslåede foranstaltninger.

6.2. Forvaltnings- og kontrolsystem

6.2.1. Konstaterede risici

For så vidt angår den retmæssige, økonomisk forsvarlige og effektive anvendelse af de bevillinger, der er en følge af forslaget, forventes det, at forslaget ikke vil indebære nye risici, der ikke allerede er omfattet af EBA's eksisterende rammer for intern kontrol.

6.2.2. Oplysninger om det indførte interne kontrolsystem

Ikke relevant

6.2.3. Vurdering af omkostninger og fordele ved kontrol og evaluering af den forventede fejlrisiko

Ikke relevant

6.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

Med henblik på bekæmpelse af svig, bestikkelse og anden ulovlig aktivitet finder bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 af 25. maj 1999 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), ubegrænset anvendelse på EBA.

EBA tiltræder den interinstitutionelle aftale af 25. maj 1999 mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber om de interne undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), og vedtager omgående de nødvendige bestemmelser, som gælder for alle EBA's ansatte.

Det fastsættes udtrykkeligt i finansieringsafgørelserne og de dertil knyttede aftaler og gennemførelsesinstrumenter, at Revisionsretten og OLAF om nødvendigt kan foretage kontrol på stedet hos modtagerne af midler udbetalt af EBA og hos det personale, der er ansvarligt for tildelingen af disse midler.

Artikel 64 og 65 i forordningen om oprettelse af EBA indeholder bestemmelser om gennemførelse og kontrol af EBA's budget og gældende finansielle regler.

7. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

7.1. Berørt(e) udgiftspost(er) på budgettet og udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme

- Eksisterende poster på budgettet

I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne.

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftens art	Bidrag			
			fra EFTA-lande ⁴⁶	fra kandidatlande ⁴⁷	fra tredje-lande	iht. finansforordningens artikel 21, stk. 2, litra b)
1.a	12.0302 Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA)	OB	JA	JA	NEJ	NEJ

- Nye budgetposter, som der er søgt om

⁴⁵ OB = opdelte bevillinger / IOB = ikke-opdelte bevillinger.

⁴⁶ EFTA: Den Europæiske Frihandelssammenslutning.

⁴⁷ Kandidatlande og, efter omstændighederne, potentielle kandidatlande på Vestbalkan.

7.2. Anslåede virkninger for udgifterne

Dette lovgivningsinitiativ vil have følgende virkning på udgifterne:

- Ansættelse af to nye midlertidigt ansatte hos EBA (to midlertidigt ansatte pr. januar 2016) - jf. bilaget vedrørende deres rolle og den måde, hvorpå omkostninger til dem er beregnet (hvoraf 40 % vil blive betalt af EU og 60 % af medlemsstaterne).
- De nye opgaver vil blive udført med de menneskelige ressourcer, der er tilgængelige i forbindelse med den årlige budgetprocedure, i lyset af de budgetmæssige begrænsninger, alle EU-organerne er underlagt, og i overensstemmelse med den finansielle programmering for alle agenturer. De ressourcer, som agenturet har brug for til de nye opgaver, vil være i overensstemmelse med programmeringen af de menneskelige og budgetmæssige ressourcer for EBA, som er fastlagt i den nylige meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet – Programmering af de menneskelige og budgetmæssige ressourcer for decentrale agenturer for 2014-2020 (COM (2013) 519).

7.2.1. Sammenfatning af de anslåede virkninger for udgifterne

i mio. EUR (tre decimaler)

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Nummer	1a intelligent og inklusiv vækst – økonomisk, social og territorial samhørighed

GD: MARKT			2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	I ALT
•Aktionsbevillinger										
12.0302	Forpligtelser	(1)	0,00	0,00	0,16	0,15	0,15	0,15	0,15	0,76
Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA)	Betalinger	(2)	0,00	0,00	0,16	0,15	0,15	0,15	0,15	0,76
Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer ⁴⁸										

⁴⁸ Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller aktioner (tidligere BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning.

Budgetpostens nummer		(3)								
Bevillinger I ALT for GD MARKT	Forpligtelser	= 1 + 1a + 3	0,00	0,00	0,16	0,15	0,15	0,15	0,15	0,76
	Betalinger	= 2 + 2a + 3	0,00	0,00	0,16	0,15	0,15	0,15	0,15	0,76

•Aktionsbevillinger I ALT	Forpligtelser	(4)								
	Betalinger	(5)								
•Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer I ALT		(6)								
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 1.a i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	= 4 + 6	0,00	0,00	0,16	0,15	0,15	0,15	0,15	0,76
	Betalinger	= 5 + 6	0,00	0,00	0,16	0,15	0,15	0,15	0,15	0,76
	Betalinger	= 5 + 6								

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	5	Administration

i mio. EUR (tre decimaler)

	År n	År n + 1	År n + 2	År n + 3	Der indsættes flere år, hvis virkningerne varer længere (jf. punkt 1.6)	I ALT
GD:						
•Menneskelige ressourcer						
•Andre administrationsudgifter						
I ALT GD <....>						
	Bevillinger					

Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme	(Forpligtelser i alt = betalinger i alt)							

i mio. EUR (tre decimaler)

	År n ⁴⁹	År n + 1	År n + 2	År n + 3	Der indsættes flere år, hvis virkningerne varer længere (jf. punkt 1.6)	I ALT
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 1-5 i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser					
	Betalinger					

⁴⁹ År n er det år, hvor gennemførelsen af forslaget/initiativet begynder.

7.2.2. Anslåede virkninger for aktionsbevillingerne

- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af aktionsbevillinger
- Forslaget/initiativet medfører anvendelse af aktionsbevillinger som anført herunder:

Forpligtelsesbevillinger i mio. EUR (tre decimaler)

Der angives mål og resultater ↓			År n	År n + 1	År n + 2	År n + 3	Der indsættes flere år, hvis virkningerne varer længere (jf. punkt 1.6)										I ALT		
	RESULTATER																		
	Art ⁵⁰	Gnsntl . omk.	Antal	Om-kost-ninger	Antal	Om-kost-ninger	Antal	Om-kost-ninger	Antal	Om-kost-ninger	Antal	Om-kost-ninger	Antal	Om-kost-ninger	Antal	Om-kost-ninger	Antal	Om-kost-ninger	Antal i alt
SPECIFIKT MÅL NR. 1 ⁵¹ ...																			
- Resultat																			
- Resultat																			
- Resultat																			
Subtotal for specifikt mål nr. 1																			
SPECIFIKT MÅL NR. 2:																			
- Resultat																			
Subtotal for specifikt mål nr. 2																			
OMKOSTNINGER I ALT																			

⁵⁰ Resultater er de produkter og tjenesteydelser, der skal leveres (f.eks. antal finansierede studenterudvekslinger, antal km bygget vej osv.).

⁵¹ Som beskrevet i punkt 1.4.2. "Specifikke mål ...".

7.2.3. Anslåede virkninger for administrationsbevillingerne

7.2.3.1. Resumé

- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af administrationsbevillinger
- Forslaget/initiativet medfører anvendelse af administrationsbevillinger som anført herunder:

i mio. EUR (tre decimaler)

	År n ⁵²	År n + 1	År n + 2	År n + 3	Der indsættes flere år, hvis virkningerne varer længere (jf. punkt 1.6)	I ALT

UDGIFTSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme								
Menneskelige ressourcer								
Andre administrationsudgifter								
Subtotal UDGIFTSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme								

Uden for UDGIFTSOMRÅDE 5⁵³ i den flerårige finansielle ramme								
Menneskelige ressourcer								
Andre administrationsudgifter								
Subtotal uden for UDGIFTSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme								

I ALT								

Bevillingerne til menneskelige ressourcer vil blive dækket ved hjælp af de af generaldirektoratets bevillinger, som allerede er afsat til forvaltning af aktionen, og/eller ved omfordeling i generaldirektoratet, hvortil kommer de eventuelle yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige generaldirektorat i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

⁵² År n er det år, hvor gennemførelsen af forslaget/initiativet begynder.

⁵³ Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller aktioner (tidligere BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning.

7.2.3.2. Anslået behov for menneskelige ressourcer

- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af menneskelige ressourcer.
- Forslaget/initiativet medfører anvendelse af menneskelige ressourcer som anført herunder:

Overslag angives i fuldtidsækvivalenter

	År n	År n + 1	År n + 2	År n + 3	Der indsæt- tes flere år, hvis virk- ninger- ne varer læn- gere (jf. punkt 1.6)
• Stillinger i stillingsfortegnelsen (tjenestemænd og midlertidigt ansatte)					
XX 01 01 01 (i hovedsædet og i Kommissionens repræsentationskontorer)					
XX 01 01 02 (i delegationer)					
XX 01 05 01 (indirekte forskning)					
10 01 05 01 (direkte forskning)					
• Eksternt personale (i fuldtidsækvivalenter): FTE⁵⁴					
XX 01 02 01 (KA, UNE, V under den samlede bevillingsramme)					
XX 01 02 02 (KA, LA, UNE, V og UED i delegationerne)					
XX 01 04 yy ⁵⁵	- i hovedsædet				
	- delegationerne				
XX 01 05 02 (KA, UNE, V - indirekte forskning)					
10 01 05 02 (KA, V, UNE - direkte forskning)					
Andre budgetposter (skal angives)					
I ALT					

XX angiver det berørte politikområde eller budgetafsnit.

Personalebehovet vil blive dækket ved hjælp af det personale, som GD'et allerede har afsat til aktionen, og/eller interne rokader i GD'et, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige GD i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

Opgavebeskrivelse:

Tjenestemænd og midlertidigt ansatte	
Eksternt personale	

⁵⁴ KA: kontraktansatte, LA: lokalt ansatte, UNE: udstationerede nationale eksperter, V: vikarer, UED: unge eksperter i delegationerne).

⁵⁵ Delloft for eksternt personale under aktionsbevillingerne (tidligere BA-poster).

7.2.4. Forenelighed med indeværende flerårige finansielle ramme

- Forslaget/initiativet er foreneligt med indeværende flerårige finansielle ramme.
- De ressourcer, som EBA har brug for til de nye opgaver, vil være i overensstemmelse med flerårige finansielle ramme 2014-2020 og programmeringen af de menneskelige og budgetmæssige ressourcer for EBA, som er fastlagt i den nylige meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet – Programmering af de menneskelige og budgetmæssige ressourcer for decentrale agenturer for 2014-2020 (COM (2013) 519).
- Forslaget/initiativet kræver omlægning af det relevante udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme

Der redegøres for omlægningen med angivelse af de berørte budgetposter og beløbenes størrelse.

- Forslaget/initiativet kræver, at fleksibilitetsinstrumentet anvendes, eller at den flerårige finansielle ramme revideres⁵⁶

Der redegøres for behovet med angivelse af de berørte udgiftsområder og budgetposter og beløbenes størrelse.

7.2.5. Tredjemands bidrag til finansieringen

- Forslaget/initiativet indeholder bestemmelser om samfinansiering, jf. følgende overslag:

Bevillinger i mio. EUR (tre decimaler)

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	I alt
Medlemsstaterne	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
Samfinansierede bevillinger I ALT	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00

⁵⁶ Jf. punkt 19 og 24 i den interinstitutionelle aftale (for perioden 2007-2013).

7.3. Anslåede virkninger for indtægterne

- Forslaget/initiativet har ingen finansielle virkninger for indtægterne
- Forslaget/initiativet har følgende finansielle virkninger:
 - for egne indtægter
 - for diverse indtægter

i mio. EUR (tre decimaler)

Indtægtspost på budgettet:	Bevillinger til rådighed i indeværende regnskabsår	Forslagets/initiativets virkninger ⁵⁷						
		2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Artikel [...]		0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00

For diverse indtægter, der er formålsbestemte, angives det, hvilke af budgettets udgiftsposter der påvirkes.

Det oplyses, hvilken metode der er benyttet til at beregne virkningerne for indtægterne.

⁵⁷

Med hensyn til EU's traditionelle egne indtægter (told, sukkerafgifter) opgives beløbene netto, dvs. bruttobeløbene, hvorfra opkrævningsomkostningerne på 25 % er fratrukket.

Bilag om strukturelle foranstaltninger til forbedring af modstandsdygtigheden i kreditinstitutter i EU

Skøn for EBA

Kommissionens forslag omfatter bestemmelser om, at EBA skal udarbejde fire delegerede retsakter og seks tekniske standarder, som skal sikre, at meget tekniske bestemmelser implementeres konsekvent i hele EU.

Kommissionen bør vedtage reguleringsmæssige tekniske standarder, der er udarbejdet af EBA, om metodologien for konsekvent måling og anvendelse af parametrene for beregning af den tærskel, over hvilken der bør finde adskillelse af handelsaktiviteter sted. Kommissionen og EBA bør sikre, at disse standarder kan anvendes af alle de berørte institutter på en måde, som står i et rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af de pågældende institutter og deres virksomhed. Kommissionen bør desuden ved hjælp af delegerede retsakter vedtage reguleringsmæssige tekniske standarder, der er udarbejdet af EBA, om metodologien for beregning af omfanget af handelsaktiviteter, som kreditinstitutter og modervirksomheder udøver, og den ensartede model for offentliggørelse af oplysninger om det samlede beløb for og sammensætningen af kreditinstitutters og modervirksomheders handelsaktiviteter. Det påtænkte arbejde kræver bilaterale og multilaterale møder med de berørte parter, analyser og vurderinger af politikmuligheder og udarbejdelse af høringsdokumenter, offentlige høringer af berørte parter, nedsættelse og forvaltning af stående ekspertgrupper bestående af medlemsstaternes tilsynsmyndigheder, nedsættelse og forvaltning af ad hoc-ekspertgrupper, analyse af høringssvar, udarbejdelse af cost-benefit-analyser og udarbejdelse af retsakter.

Der tages udgangspunkt i, at forordningen træder i kraft ved udgangen af 2015. De supplerende midler til EBA bliver derfor først aktuelle fra 2016. Det vil være nødvendigt med to midlertidigt ansatte til at udføre de nødvendige opgaver på længere sigt:

Delegerede retsakter fra Kommissionen

- Parametre: graden af simpel formodning, antal
- Risikostyringsprodukter, der er til rådighed: grænse, over hvilken en handelsenhed skal stille risikostyringsprodukter til rådighed
- Adskillelsesregler – store engagementer: kreditrisikoreduktionsteknikker, der kan anvendes
- Territorialt anvendelsesområde: ækvivalenskriterier

Tekniske standarder fra Kommissionen:

- Forbud mod egenhandel – metodologi for beregning af handelsaktiviteter med henblik på den generelle tærskel
- Forbud mod egenhandel – ensartet model for offentliggørelse af oplysninger om handelsaktiviteter
- Adskillelse – parametre: konsekvent måling og anvendelse
- Nærmere fastsættelse af indberetningsforpligtelsen og ikrafttrædelse
- Registrering af transaktionsregistre
- Myndigheder, der har adgang til oplysninger i transaktionsregistre.

Antagelser vedrørende yderligere ressourcer:

- De to yderligere stillinger er stillinger som midlertidigt ansatte i ansættelsesgruppe AD, lønklasse 7.
- De gennemsnitlige lønudgifter for forskellige personalekategorier er baseret på GD BUDG's vejledning.
- Lønjusteringskoefficienten for London er 1,344.
- Udgifterne til tjenesterejser anslås til 10 000 EUR.
- Ansættelsesrelaterede udgifter (rejse, hotel, lægeundersøgelser, bosættelsespenge og andre godtgørelser, flytteudgifter osv.) anslås til 12 700 EUR.

Metoden til beregning af stigningen i budgetbehovet for de næste tre år fremgår af nedenstående tabel. Beregningen bygger på, at EU's budget dækker 40 % af omkostningerne.

Udgiftstype	Beregning	Beløb (i tusinder)			
		2016	2017	2018	I alt
Personaleudgifter					
11 Løn og godtgørelser	= 2 x 132 x 1,344	355	355	355	1 064
12 Udgifter i forbindelse med ansættelse	= 2 x 13	25			25
13 Tjenesterejsudgifter	= 2 x 10	20	20	20	60
I alt Personaleudgifter		400	375	375	1 150
Heraf EU's bidrag (40 %)		160	150	150	460
Heraf medlemsstaternes bidrag (60 %)		240	225	225	690